

RMIr. O.

566.

Jócsi Miklós.

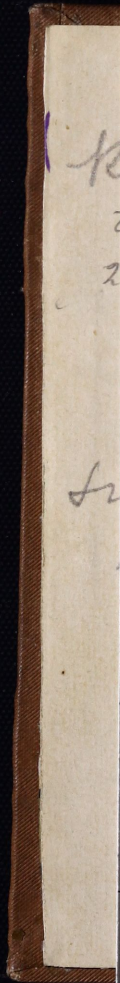
Lilium

Humilitatis.

KOLOZSVÁRATT 1679.

LILIUM HUMILITATIS

AZ AZ:

A' nyomoruságoknak tövissé kö-
ziben bé-vettetett Isten Anyaszentegy-
házának maga meg-alázása.

ES

KESERVES

SIRALMA,

Lib. Mellyet; Paul. Radv.

Az üldöztetéseknek idején; a' meg-
haragutt Istennek meg-engedtelésére, és
a' Christus ellenséginek, meg-szegyenítésére, és
a' Sion romladozott kö-falainak fel-építetté-
sére, ekképpen bocsát fel az Anyaszent-
egyház magas Menyországban.

Mellyet az Ur dicsőségére, a' keresztyén Ec-
clesiának hasznára; és a' meg-keseredett Híveknek
vigasztalására ekképpen készített-el, és e' formában
ki-is bocsátott vólt Franquerában, 1659. Esz-
tendőben Trecsi J. MIKLÓS.

Iostan pedig ujjobbá harmadsor-is. Istenéhez
nemzetéhez való buzgó szeretetiből és az ü-
ldözést szenvedő Isten Anyaszent-egyházának,
lelki javára maga költségén ki-bocsátott:

KOLOSVARATT.

ERESZEGYHAZI SZENTYEL MIHALK
az Isten hívei üldöztetésének 1679. ébt.

40 fad. Ann
Kuntat 18/6 900

2 seljes es
2 hieigas feldag
is merket

4^a Kuntat

Subo per Kuntat

1235 ny.

LILIUM HUMILITATIS

AZ AZ:

A' nyomoruságoknak tövissé kö-
ziben bé-vettetett Isten Anyaszentegy-
házának maga meg-alázása.

ES

KESERVES

SIRALMA,

Lib. Mellyet; Pál L. R.

Az üldöztetéseknek idején; a' meg-
haragutt Istennek meg-engedtelésére, és
a' Christus ellenséginek, meg-szegyenítésére, és
a' Sion romladozott kö-falainak fel-építetté-
sére, ekképpen bocsát-fel az Anyaszent-
egyház magas Menyországban.

Mellyet az Ur dicsőségére, a' kereszttyén Ec-
clesiának hasznára; és a' meg-keseredett Híveknek
vigasztalására ekképpen készített-el, és e' formában
ki-is bocsátott vőlt Franquerában, 1659. Esz-
tendőben Trecsi J. MIKLÓS.

Mostan pedig ujjobbá harmadkor-is. Istenéhez
nemzetéhez való buzgó szeretetiből és az ül-
döztetést szenvedő Isten Anyaszent-egyházának,
lelki javára maga költségén ki-bocsátott:

KOLOSVARATT.

ERESEGYHAZI SZENTYEL MIHALK

az Isten hívei üldöztetésének 1679. ébt:

Szent Irásbéli Hellyek,

Jeremiás Siral: 1. rész. 12. versében, így
szól az Isten Ecclesiája:

Tekintsétek meg minnyájan kik által men-
tek az uton, és lássatok meg, ha vagyoné ol-
lyan bánat mint az enyim: mert keserűséggel
illetett engemet az Ur, az ő haragjának napján.

Joel Prophéta 2. rész. 17. vers.

Sirjanak a' Papok az Urnak szolgái, a' Tem-
plomnak tornácza között és az éltár közöt ezt
mondván: Légy kegyelmes Uram a' te néped-
hez, és ne bocsássad szidalomra a' te öröksége-
det, hogy a' Pogányok ő raj' ok uralkodgyanak;
hogy ne mondgyák a' népek hol vagyon az ő
Istenek.

Soltár 143. v. 3.

Ki öntöm az Ur előtt az én lelkemet, az én
nyomorúságomat ő előtt megjelentem.

A MAGY. TUD. AKADEMIA

A' Keresztyén Olvasóhoz.

NE csudálkozzál raita kegyes Olvasó, hogy ez kis rövid írásocskám Világ eleiben terjesztettem. Mert erre engemet, mind az én részemről mind pedig a' te részedről nem kicsiny okok indítottanak. A' mi az én részemel illeti cselekedtem. 1. ezért: Hogy én általam is a' Christusnak belső hivatal szerent való szolgálta által valami kicsiny haszon terjedődnék az Isten Ecclesiájára. 2. Hogy ez kis munkával meg-mutathánám, hogy, noha ez rettenetes Istennek látogatásiban tenéked és tinéktek test szerent nem voltam szenvedő társfok; mindazonáltal lelkemben sirattam és keserültem a' Jóseph örökségének ilyen nagy romlását. A' mi a' te részedet illeti cselekedtem, 1. ezért:

Hogy te előben olyan utat és módot
irnék, mellyen járván tudnád a te
meg-haragudott Istenedet keserves si-
ratmíddal keresni és engesztelni. 2.
Hogy ez Pátriárhák és Prophéták Sz.
Írásban le-tört könyörgéseket, ilyen,
és ehez hasonló nyomoruságokban tud-
nád a te lelked és állapotodra szabni.
3. Hogy midőn az Isten tégedet és ti-
teket ez nyomoruságból meg szabadít,
legyen e munka a ti fiaitoknak mint
egy el-tört tanubizonság, a melyből
meg-tudhassák a ti Istenteknek jó vól-
tát, a ki titeket ilyen gonosz ellenség-
ektől meg szabadított, és békeséggel
meg-áldott. Meg-tudgyad pedig len-
hogy e könyörgések nagyrészt nem
egyébűnnek hanem az Istennek köny-
véből én általam nem kicsiny munká-
val szedegettettek össze, és ezek
azok a könyörgések a mellyekkel elei-
zöl fogván a nyomoruságoknak idején
élt az Isten Anyaszentegyháza. Elly
azért

azért te. is ezekkel kegyes Olvasó a' te
lelked épületire, a' nyomoruságokban
való vigasztalásodra, és ha ez iránt
e' kis munkácskából valami idvessé-
ges haszon kövérkezik te reád, tiszt-
ted szerént ezt cselekedgyed, hogy en-
gemet könyörgésedben Istennek com-
mendálly: Légy egészségben!

Amen.

A' Christus munkájában
jó akaró Szolgád,

Técsi Miklós.

A3

Hofz-

Hasznos Tanács a' meg-sebhe- dett lelkű emberhez.

I.

A' Keresztek alatt hogy ha vigasztalást,
Szomorú lelkednek keresz boldogulást,
El bádgyat jövevény! hitedben ujjulást,
E' kis könyven kívül nem találás jób állást,

II.

Itt vagy on flastroma a' nyomoruságnak,
Lelki balsamoma minden pokloságnak,
Rakott patikája Isten Ostorának,
Teljes orvossága Christus kis nyájának.

III.

Bóldog az az ember ki erre fert tehet,
Mert háboruságban békeisége lehet,
Lelki vigasztalást, kit keres itt vehet,
Isten eleiben bátorsággal mehet.

IV.

Mivel azért ember! életed javára,
TETI MIKLÓS vigyáz lelkednek hasznára,
Szükség könyörgésed meg-maradására,
Istenhez fel-bocsásd gazdagítására.

A' Christuban jó akaró arád fia,

DEBRECZENI P. JÁNOS.

Tanító

Tanító Rythmusok az Ke- gyes Olvasóhoz.

I.

EMBER életedben nyomorúságokat,
Ki lelkedben szenvedsz bökros bánatokat,
Bizzál, kétségse ne vedlyed dolgozat.
Mert hamar meg-látod áldattatásodat.

II.

Hogy ha Istenednek engesztelésére,
El-csüggett hitednek éleztetésére,
Lelki próbáidnak csendesítésére,
Olvasd-meg e könyvet fel-serkentésére.

III.

Ekképpen régenten búgó könyörgéssel,
Kereste Istenét engedelmasággal,
Israelnek népe midőn rettegéssel,
Ellenségtől volna el-nyeleve testben.

IV.

Te is azért kérlek e könyörgéseket,
Szent írásból szedett elmélkedéseket,
Lelki áldozatul bocsásd fel ezeket,
Ne szenvedgy lelkedben ily gyöttrődéseket.

Szives jó akaród az Ur sze-
relmében,

TIERNYI ANDRAS,

K E S E R V E S
S I R A L M A

Az Isten Ecclesiájának.

I.

*Az ő haragos ostorának el-
fordításáért.*

JEhova, erős mindenható nagy
Isten, irgalmaságnak, és kő-
nyörületességnek Attya! ki
igen kegyelmes és holzszerű tőrő vagy; ki
meg-tartod a' te frigy kötésedet, és foga-
dásodat a' te parancsolatodban igazán
járókhöz, ki meg-bocsátod álnokságokat
és gonofságokat azoknak, kik igaz poe-
nitentia tartás által tégedet meg-keres-
nek, és bűnőket meg-valván te tőlled
kegyelmet kérnek. Meg-vallyuk oh U-
ram! a' te tisztaság szerető orczád előtt,
hogy nem vagyunk méltók a' mi utála-
tos bűneinknek terhe miatt, kik szem-
inket

inket az egekre fel-emellyük; hogyha a' te szoros igazságod szerént akar sz mi velünk bánni: mert mi, mindnyájan kicsinyek és nagyok, iffiak és vének te ellened vétkeztünk, hamisan éltünk, és a' te parancsolatidtól el-távoztunk.

A' te fogaidnak kiket a' te nevedben hozzánk el-küldöttél, helyet nem adtunk, a' te nagy jó téteményedről elfelejtkeztünk, és a' te Atyai meg-látogatásodat ingyen meg-sem ismértük. (Luc. 19. v. 44.) Sőt midőn bűneinkért fujtoltál-is bennünket, mindazáltal még-is te hozzád meg nem tértünk: Innen-vagygon bizonyára, hogy mostan méltán beavedgyük sullyát a' te iteletidnek. De oh minden vigasztalásnak Istené! ki azt fogadtad, hogy ha midőn a' nyomorúságoknak árvizei mi reánk tódulnak, s' a' te orzádat meg-keressük kegyelmesen meg-halgatás bennünket: Imé Uram, ez órában keressük a' te kegyelmes orzádat, és a' mi lelki térdeinket te előtted meg-hajtván kérünk tégedet, hogy nem a' te igazságodban; hanem a' te irgalmas-ságod-

ságodban cselekedgyél minden jókat mi
velünk. Bánnyuk édes Atyánk a' mi u-
tálatos te tőled való el-fordultságinkat és
gonosz bűneinket, hogy tégedet jó tévő
édes Istenünket meg-bántottunk, de a'
mifogyatkozásinknak, a' te Fiadért az Ur
Jésusért, légy irgalmas, légy kegyelmes.

Ne engedgyed nagy Isten, hogy mi, a'
mi bűneinkben el vesszünk; ne enged-
gyed, hogy örüllyenek mi rajtunk a' mi
ellenségink és kérkedgyék a' te bosszú-
ságodra: Hol vagyon mostan azoknak
Istene? Légy könyörületességgel inkább
mi hozzánk és gyógyíts-meg a' mi meg-
sebhedett lelkünk ismertetit, hogy így a'
te Atyai kegyelmességedben részt vévén
a' mi lelkünk, örülhessen és örvendez-
hessen te benned. A' te fűleidet oh Isten!
hajts alá és hald-meg; nyisd-fel a' te se-
meidet és lásd-meg a' te házadnak ellen-
séginek dühösségeket; lásd-meg Uram,
melly igen el-hatalmaztanak mi rajtunk.
Imé a' te Szentidnek véreket mint a' vi-
zet ki-ontották; imé a' te dicsőiségedet,
és a' te igaz tiszteletedet tellyesség-

gel közzülünk ki-akarják szaggatni, és az Antichristusnak bálványozó dögleteségét a' te nevednek gyalázattyára akarják fel-állatni. Noha ezeket mind megérdemlenék a' mi gonofságink, mellyekkel tégedet meg-bántottunk, mindazonáltal a' te nevedért légy segítséggel mi-nénkünk. Te vagy egyedül ô Jehova! a' mi vigasztalónk, te vagy a' mi remén-ségünk, és a' mi erôs meg-szabadítónk. Kely-fel azért ô hiveknek ôrizôje! és dõj-csed a' te haragodat a' pogányokra, kik a' te nevedet csufolják és káromlyák. Minden álnok veszedelmes tanátrsokat azoknak szégyenics-meg, fordicsd-el és veselsd-el, hogy így az egész világ meg-ismérjen tégedet egyedül való hatalmas Istennek. Minket peniglen nagy Isten te hozzád térics-meg, és adgy mi-nénkünk bűnön bándó kegyes szívet, hogy ez után a' te akaratodat cseleked-hessük, és a' te nevedet fel-magasztalhaf-suk. Az Királyokrul és a' Fejedelmek-rül-is Isten ne feletkezzél-el; hanem azo-kat a' te háznak gazdagságával töltö-bé, ki-

Az Isten Ecclesiájának.

5

bé, kiváltképpen pedig azok között a' mi kegyelmes Fejedelmünket, hozzá tartozóival edgyütt: adgy ő néki kegyelmer, edgyeséget, hogy az ő uralkodása alatt a' te kicsiny néped, szent és fegyhetetlen életet élhessen. Vigasztaly-meg minden lelkekben meg-keleredett bívű lelkű embereket, és azoknak adgy oly békecséges tűrő lelkét, hogy a' te látogatásodat őrómmal viselhessék, el-bíven hogy csak ideig valók azok a' nyomoruságok ő rajtok, és hogy azok által készited őket a' mennyei jóknak el-vételére. Halgass-meg minket édes Atyánk a' te Fiadért az Ur Jésus Christusért, kinek nevében így imádunk tégedet, *Mi Atyánk* 36.

II.

Az Isten ellenséginek meg-szégyenítéséért.

Ő Rökké való irgalmas és kegyelmes Isten! mi reménségünknek egyedül való kő birlája, a' mi Atyáinknak Abrahamnak, Isáknak, Jákóbnak, és ő utánuk való bűnös maradékoknak, édes gondviselője, te elődben járultunk ez ó-

rában; nem azért hogy magunkat men-
tegesűk; hanem hogy te tőled igaz ítélő
bíróul meg-ítéltetvén a' mi fejünkre,
méltó sententiát várjunk; mert édes Istenünk,
által hágruk az elsőtől fogván,
mind az utolsóig a' te parancsolatidat,
meg-ferteztetűk a' te utaidat, és a' te
hosszu békeséges tűrésedet meg nem bő-
csüllöttűk, méltán szenvedgyűk hát bi-
zonyára a' te büntetésedet, mellyeket
nagy mértékben mi reánk ki-öntöttél,
méltán szenvedgyűk hát, hogy erő-sza-
kot hadtál tenni a' te kicsiny nyájjadon
az Antichristusnak és a' Pogányságnak
kölykeinek; hogy megszűnjen való
nemzetségeket hívtál elő a' te ítíleted-
nek véghez vitelére; Sőt meg-érdem-
lyűk, kik által ha te hozzád meg nem té-
rünk, tellyességgel el-veszess bennünket:
De oh ferelmes Atyánk! kia' meg-térők
közül csak edgyet-is nem űsz-el a' te
orczád elöl, töredelmes lélekből kérünk
tégedet, hogy az Ur Jélusért a' te edgyet-
len edgyedért kegyelmezvén kegyel-
mezz-meg minékünk, Emlkezzél-meg
Uram

Uram a' te irgalmasságodról, és kegyelmességedből a' te orczádat fordítsd-el a' mi bűneinkről, és a' te szent nevedet magasztald-fel mi közöttünk. Adgy folytatmatot a' te igédnek mi nállunk és annak gyűmölcsözését-is véghetetlen időkre terjeszszed. A' rettenetes vér ontásokat, hadakozásokat fordítsd-el Isten a' mi országunkrol, és a' Keresztyén Magistratusoknak biveket, lelkeket úgy igazgassad, hogy minden ő buzgóságok, gondolkozások és Istenes cselekedetek, czélozza a' te Anyaszentegyházadnak építését, és a' mi szegény hazánknak békeféségben valo meg-maradását. (Ez mostani fel-háborodott állapotokban penig oh nagy Isten ! légy a' mi kegyelmes Fejedelmünknek erőssége, légy óltalma és erős kővéra.) Imé Uram jól láttjuk, hogy az idegenek be-jötteknek a' te örökségedben, meg-ferteztették a' te szent Templomodot, a' te gyűlöldöd, rakásra rontották Jerusalemet, és a' te gyönyörűségednek helyét, a' Siont. Meddig haragszol oh seregeknek Ura ! és mig gerjedez

dez a' te haragod mint a' tűz? Hol va-
gyon erős Isten a' te buzgó szerelmed és
hatalmod, a' te irgalmaságodnak soksá-
ga meg-tartozotté mi tőlünk? Kelly-
fel seregeknek hatalmas Ura! és könyö-
rülly-meg Sionon, a' te Anyaszentegyhá-
zadon: mert ideje hogy néki meg-ke-
gyelmezz. (Légy azért a' te fel-kenet-
tednek, nevezet Izerént a' mi Fejedel-
münknek erőssége, tedd álhatatosá őtet
oh Jácóbnak Istene! Add a' te óltalmad-
nak paisát az ő kezében; övezd-fel őtet
viadalra való erősséggel, és szégyenítsd-
meg, valakik ő ellene fel-támadnak: Ad
kezében az ő ellenséginek nyakokat, és
azoknak a' kik a' te igaz tiszteletedet gyű-
lölök, erejeket ronts és fogyasd-el, mu-
tasd-meg valójában, hogy te vagy az az
Isten, ki a' Jácóbot soha el nem hagyod, és
az Israelt minden inségből meg-mented)
Cselekedgyél így Uram, és minden ki-
vánságinkat tellyesítsed, nem mi éret-
tünk; hanem tennem magadért és az ál-
dott Ur Jésusért, kinek nevében ekkép-
pen szólítunk-meg tégedet: *Mi &c.*

III.

*Az Istennek itéletinek rajtunk való
könnyebbitéséért, és az ő áldásá-
nak kívánásáért.*

SEregeknek igaz ítélő Istene! ki ha-
stalmas vagy a' te cselekedetedben, és
igen igaz a' te mondásodban, meg-emle-
kezünk mi arról, a' mint az Ur Jézus által
az utolsó időről meg-jövendőltél, hogy
tudni-illik támadnak sok hamis prophé-
ták, a' kik a' te nevedben álnokságnak
cselekedeti által el-akarnak sokakat von-
ni az igaz ösvényről; hogy tudnia-illik
meg-fagy az emberek között az Arya-
szeretet, és uralkodni fog az irigység,
viszsa vonás és harag tartás. Imé ezeket
bétellyesedni láttuk mi rajtunk; mert
seregenként fel-költének a' Pogányok,
és gonosz tanácsot végeztenek az hatal-
masok mi ellenünk, és a' te Christusod el-
len ezt mondván: Szaggassuk-el ezeknek
köteleket, és minden igájokat vessük-el má-
rólunk. Jóltudgyuk édes Istenünk, hogy
a' mi bűneink, mellyek a' te haragodat
fel-

fel-gerjesztették, cselekeszik ezeket mi rajunk, és a' te igédnek meg nem becsülése huzta-fel a' te haragos karodat a' mi büntetésünkre; sőt a' mi lelkünk isméri ti ugyan Aspis kigyó módgyára furdal bennünket, hogy életünknek minden idejében, gonofságban töltöttük-el a' mi napjainkat, és csak nevelten neveltük a' mi bűneinknek büntetésének számát. Ugyan-is, midőn te nagy Isten a' te haragodnak sebes lángját, mint a' vizet ki-ontottad sok népekre és országokra, nem tanultunk azoknak példájokon, és a' te haragos itéletidől nem féltünk, a' melyre nézve retteg a' mi lelkünk, hogy valamiképpen, mint a' tűz a' pozdorját meg ne emész bennünket. De oh Uram, elfussunk-é a' te orczád elől a' veszedelemnek napján? Ne; mert nem rejtezhetnek-el azok, kik gonofságnak és erőszak tételnek széket emeltek. Ha Uram a' földnek gyomrában bé-ásnók-is minnen magunkat, mindazonáltal onnan-is a' te kezéd hozna ki minket: ha az égben hágnánk-fel, ott-is ott vagy; ha a' Carmélus

mélus tetején rejteznénk el-is, onnan-is elő-keresnél minket; és ha a' tenger fenekében állanánk alá-is, még onnan-is ki-maratnál a' kigyókkal; mert te mélységeknek Istene vagy. Nem futunk azért el; hanem te előtted fiui bizodalommal meg-állunk, és a' te segítségedet várjuk.

Meg-vallyuk minden irgalmaságnak Attya, hogy vétkeztünk az ég ellen és teellened, nem-is vagyunk méltók, nem hogy fiaidnak; de csak aláb való solgádnak-is nevezetire, mindazáltal oh Uram; ne fedgy-meg minket a' te haragodban, és a' te busulásodban ne emész-meg bennünket; hanem a' te választottidért; vész véget a' mi siralmas napjainknak, és örvendetes bódog napokkal örvendeztes-meg bennünket. A' mi gonosz bűneinket, kik te közötted és mi közöttünk szakadást történek, a' te véghetetlen szerelmedből az Ur Jézusért bocsásd-meg. Az Antichristusnak töreitől, és annak hatalmas dühösségétől óltalmaz-meg. Látod Uram miképpen akarják az hitetlenek a' te örökségedet, kit a' te Fiadnak

adnak vérén meg-váltottál, el-rontani,
és azt a' rókáknak, és egyéb fene vadak-
nak lakó helyeivé csinálni. Imé a' te
Szolgaidnak véreket, mint a' vizet ki-on-
tották (és azoknak testeket, kiket te ke-
gyelmeffen fogadsz,) a' vadaknak és az
égi madaraknak hánták. Meddig hal-
gatd oh Uram! és mig hagyod szidalom-
ra a' te népedet a' szomszédságoknak,
nevetségül és csúfságul az ő környűlet-
tek valóknak? Meddig ostromol minket
a' te busulásodban? Felelkezzél-el szent
Atyánk a' mi gonofságinkról! és a' mi
gyermekségünknek, ifjuságunknak, és
egész életünknek bűneit sámban ne tud-
gyad. El-hágy majd minket a' mi erőnk,
te azért a' te szent nevedért segély-meg
bennünket. Mutald-meg oh Uram a' te
bőszű állásodat a' Pogány népeken, hogy
tudgyák-meg, melly igen gondot viselsz
az ártatlan vérnek ki-ontásául. Men-
nyen-fel te elődben a' keresztyén rabok-
nak sűrű könyhullatása, a' kik az balál-
nak vőlgye árnyékában vannak, a' te ha-
talmas karoddal őket erősíts-meg. A-
mi el-

mi ellenséginknek penig vakmerő kegyetlenségeket ronts-meg, ségyenics-meg, és minden erejeket tedd semmire valóvá. Oltalmaz-meg minket ő erősségnek Istene azoknak fegyverek ellen, és mutasd-meg minékünk a' te segedel-medet, hogy a' te választottidnak boldog állapotokat bémlélhessük, és örülhessünk a' te Anyaszentegyházaddal dicsekedéssel, hogy te vagy a' mi Istenünk, és a' te hatalmas karod által védelmezz bennünket. Te benned helyheztettyük a' mi reménségünket oh Jehova nagy Isten! azért a' te kegyelmességedet mi hoz-zánk mutasd-meg, a' te Ecclesiádat, melly a' te nevedről neveztetik tartsd-meg. Ugyan-is senki nincsen a' ki mellettünk hadakozzék; hanem te Uram, emeld-fel azért a' te karodat az idegenek ellen, hogy azok a' te hatalmatodat látván tégedet igazán meg-ismérjenek, a' te Sz. Fiaddal és a' te Sz. Lelkeddal. Oh minden irgalomságnak Attya, kérünk tégedet, hogy az Ecclesiában és Schólákban tanító igaz lelkű embereket, a' te Lelk-

ked-

kednek bölcsességével tölcse-bé, azoknak
 beszédekét és életeket kegyelsséggel, és
 mennyei áldomásoddal áldgyad-meg,
 hogy az halgatók az ő forgolódások ál-
 tal, vehessenek lelkekben hasznos épüle-
 tet. Tartsd-meg édes Istenünk, mind
 mi nállunk, s' mind következő ma-
 radékinknál, a' te bentséges Evangelio-
 modnak magvát, hogy ismérhessünk-
 meg tégedet, és követhessük azt az utat,
 a' melly minket vezérel az örök életre.
 Azok köziben-is vidd-el édes Istenünk a
 te ismérétedet, a' kik a' Pogányságnak,
 és az Antichristusnak sötétségében jár-
 nak, ismérteld-meg te magadot azokkal,
 hogy tudgyanak tégedet lélekben és
 igazságban tisztelni. Ezen-is kérünk té-
 gedet édes Istenünk, hogy az országok-
 ra, és az országoknak Királya, Fejedel-
 mire, a' te soha nem aluvó semeiddel vi-
 gyázz. Te álhatcz ellenc minden erő-
 szak tételeknek, és te egyedül csendesít-
 hetcz-le minden háborukat: annakoká-
 ért kegyelmessen vigyázz azokra. (Ne-
 vezet szerént penig a' mi kegyelmes Fe-
 jedel-

jedelmünkre, Fejedelem Asszonyunkra,
a' Tanácsos Urakra, őket hozzu élettel,
jó egészséggel, világi boldogsággal áld-
gyad-meg, a' te nevednek félelmével és
isméretivel töltsed-bé, edgyeséggel és
békeséggel áldgyad-meg, hogy így bói-
dóságossan vihessék végben rövid számu
és hamar el-muló életüket.) Minden-
hadakozásokat, éhséget és dög halált tá-
voztass-el mi tőlünk, és kinek kinek bi-
vét oda hajtsád, hogy kívánhassa a' Jeru-
salemnek békeségét; és láthassa az Izra-
elnek dicsőségét. Halgass-meg minket
oh mi reménségünknek Istene, Fiaznak
az Ur Jelusnak szerelméért, Amen.

IV.

*Az Isten büntetésének elő-számlálá-
sával való kegyelem kívánásért.*

MEg-foghatatlan fényességben, és
királyi dicsőségben lakozó és u-
ralkodó nagy Isten! midőn meg-gon-
dollyuk a' mi utálatos égre kiáltó bűne-
inket, el-csudálkozunk; sőt ugyan el-áju-
lunk azoknak rettenetességein, többek
és szá-

és számosak azok az égnek csillagínál
és a' tengernek az ő fővenyeinél. A' mi
bűneink, a' mi háládatlanságink, (meg-
vallyuk oh Isten) az okai, hogy mi elle-
nünk fel-gerjedtél; mert mi vóltunk a-
zok, kik a' te igaz ítletednek és bentsé-
ges nevednek, káromlására, a' Pogányok-
nak alkalmatosságot adtunk. Oh Isten,
a' te orczád előtt minnen magunkat az-
ért méltóknak ítéllyük ez örökke való
tűzre, és mind azokra a' büntetésekre,
valamellyeket a' te szoros igazságod mi
reánk hozhat: Sőt nem-is mentegettyük
a' mi gonofságinkat: mert azok fel-ha-
tottanak a' te méltóságod eleiben, és mi
reánk te tölled büntetést kérnek. A' mi
bűneink adtanak-is, el-híszszük Uram,
mind erőt, s' mind penig felettünk való
győzedelmet, a' mi ellenséginknek; mert
gonofságot követtünk tellyes életünk-
ben, az honnét immár szégyenséget és
gyalázatot várhatunk, a' mi halált érdem-
lett fejünkre: Innét vannak bizonyára
jól tudgyuk mostan-is ár-viz gyanánt a'
nyomorságok mi rajtunk; innen vagyon
hogy

hogy a' mi fiaink házokból ki-űzettet-
nek, és hazájokon kívül keserves rabság-
ra vitettetnek; innét vagyon hogy az
ellenségtől üldöztetünk, kergettetünk,
és tellyes torokkal csufoltatunk; innen
vagyon, hogy szép lakó helyeinket ide-
genek birják, és a' mi örökséginket a' kör-
nyúl metéletlen szívű Philisteusok pusztí-
títyák. Oh miglen nem könyörül sz
Isten mi rajunk? miglen tartod a' te ke-
zedet a' te kebeledben? Avagy örökké
el vetfé bennünk? Imé a' te kevés szá-
mu júhocskáidat el-szélesztették a' Po-
gányok, meg-özték a' Jácóbot, és az ő
hajlékit el-pusztították. Imé a' te Tem-
plomid nagy Isten! a' mellyekben nem
régén a' te Evángéliomod hirdettetett, a'
Sácramentumok ki-őlgáltattak, immár
latroknak barlangjává tétettek. A' te
tiszteleted helyett azokban idegen tiste-
letek vitettek-bé, és hazugságzeng azok-
nak közepette. A' te házadban melly-
ben nagy sereggel az előtt a' te választot-
tid őszve gyülekeztenek, a' te kegyes
orczádnak szemlélésére, és a' te dicsire-
ted-

tednek magasztalására, tellyessé lőtt
 immár a' te nevednek káromlóival, a' kik
 a' te *Fiadnak* az Jéfusnak' vérét és di-
 csőlségét lábok alá tapodgyák. A' Scho-
 lákban fel-neveltetett szép iffiu-ág, melly
 a' te tiszteletedben és félelmedben ma-
 gát gyönyörködteti vala, (oh melly nagy
 kár!) immár az ellenségnek fogságában
 tartatik, és az Antichristusnak hamis tu-
 dományára és annak bolgálattyára kén-
 szerttetik: Elsék-meg oh Isten a' te bi-
 ved a' mi nyomoruságinkon, és a' te jó-
 vóltodért régy jól mi velünk. Bocsásd-
 meg minékünk undok gonosz vétkeinket,
 a' te dicsőségedért és a' te Christusod-
 nak érdeméjért, és azoknak büntetését-
 is örökség gyanánt ő érette mi reánk ne
 vesséd. Légyen elégséges érdem, Isten
 te előtted az ő keserves kin-szenvedése,
 és az ő kin-szenvedésének hasznát, bőv
 mértékben bállicsád mi reánk. A' mi el-
 lenséginknek penig dühöségeket verd
 vízfá édes Atyánk! erejeket rontsd-meg
 tanácsokat izégyenicd-meg, és valamit
 végeznek a' te Christusod ellen, ted-bijá-
 ban

ban valóvá. Es a' te kevés fámu juhots-
kaidat, kiket még e' mái napiglan a' te
szárnyaid alatt meg-tartottal, tarsad-
meg. A' te el-szélesztett Anyasentegy-
házadat gyűjts ószve, es ne engedgyed,
hogy ő közzüle e' földről a' te nevednek
emlekezeti el-töröltessék: sőt inkább cse-
lekedgyed azt, hogy azokban az helyek-
ben-is, mellyekben még a' te Evangéli-
omod nem prädikáltatott, prädikáltas-
sék, hogy így a' te választott Szenteid, a'
te tiszteletedre ószve szedegetteffenek,
a' mellyekből öregbüllyön a' Jésus Chri-
stusnak országa, a' Szenteknek edgyessé-
gében, Amen. *Mi Atyánk &c.*

V.

*Az Istennek igéretinek biztatásával való
boldogságért.*

HAtalmas, és igen irgalmas nagy I-
sten, ki a' te Fiaddal és Szent Lel-
keddel hozzád mehetetlen dicsőségben
lakozol, ki teremtetted az eget, és a' föl-
det, minden azokban valókkal, ki a' te
hatalmas Igéd által határt vetettél a' ten-

gernek , és öbve rekebtvén bé-pecsétletted a' mélységeket.

Hatalmas Isten vagy te: mert a' te méltóságod előtt reszketnek a' Királyok , és félve udvarolnak az hatalmaságok. Világos Uram te előtted az embernek lelke, és meg-vizsgálod a' bűveknek minden rejtekeit. Ha a' te haragodban meg-fedded a' tengert, meg-izárad az , fel-zavarodnak a' földnek minden folyó vizei. Meg-erőtelenül a' te busulásodnak napján, a' Bászán és a' Carmelus, és a' Libánusnak virági meg-hervadnak. Rettenetes Isten vagy te: mert az hegyek meg-rendülnek te előtted, és az halmok féltekben meg-szakadoznak. Eég a' föld a' te színed előtt, és a' földnek kereksege, minden azokban lakozókkal. Kiálhat azért meg, oh Uram a' te haragod előtt? mert ki-omol a' te busulásod mint a' tűz, és még a' kősziklák-is meg-repedeznek te előtted. Hogy hogy álhat-meg te előtted a' bűnös ember! mert meg-tapodod őtet, és a' te busulásodban meg-csépeled a' pogányokat. Nem álhatunk hát-meg
mi oh

mi oh Isten te előrted: mert mi tellyes életünknek idejében, mint a' vizet úgy ittuk a' gonofságot, és ezt soha ki nem okádtuk, a' te meg-látogatásodat, csak semminek véljük, és a' te béke-séges tú-résedet meg nem bõcsüllöttük. Innen vagy Uram, hogy hadakkal és keserves vér ontásokkal, ostoros bennünket, a' tégedet nem ismérõ Pogány nemzetséggel; innen vagy hogy a' te tiszteletednek házát rakáira hányattad, és a' te kicsiny számú juhaidat el-szélesztetted. A' te busulásodnak fegyverét meg-kõsõrülted, Isten mi ellenünk, és tûzzel, menyûdõ kővekkal, éhséggel és halállal, retteget bennünket. Ezek, el-hívták hogy mihelt edgyet szóllasz örömmel véghez viszik a' te akaratodat. De oh minden kegyelmességnek Istene! a' ki azt mondottad, hogy ha a' bûnös nemzetség meg-térend te hozzád, nem vesztet el; hanem a' gonoszt, mellyet ellene gondoltál vólt meg-bánod. Oh mi Istenünk! a' te irgalmaságodnak árnyai alá folyamodunk, és a' mi lelki térdeinket meg-

bajtván kívánnjuk a' te kegyelmessége-
 det. Ne vess-el azért minket te tölled;
 hanem a' mi bűneinkről el-feletkezvén,
 végy a' te szerelmedben. Bocsáld-meg
 gonofságinkat, a' keresztfán ki-öntött
 Jéhus Christus drágalátos véréért, és a'
 melly oltort a' mi büntetésünkre, a' te
 kezedben fel-vdöttél, nagy méltó te töl-
 led vessed-el. Fordítsd a' te kegyelmes
 orczaodat mi hozzánk, és a' te szolgálodat
 lássad kegyelmes szemmel. Szállítsanak
 békeiséget az hegyek a' te népeidre, és
 igazságot a' hegyeknek tetejei. Kely-
 fel Uram és verd-meg a' te ellenségedet,
 és az hiteitleneknek fogokat törd őszve.
 Mi vagyunk édes Atyánk a' te meg-ke-
 seredett népeid, a' Josophnek maradéka,
 a' Jákóbnak csemetéje, és az Ísraelnek
 népe, kevesen vagyunk; de nem nehéz.
 Isten tenéked kicsiny erővel-is nagy ha-
 talmasságokat meg-erőteleníteni. Te
 tölled fármazik az égből a' győzedelem,
 és az áldás, az emberek fiaira. Segély-
 meg azért bennünket hatalmassan! A'
 mi városunkat a' mi országunkat, a' Po-
 gá-

gányoknak reánk való ki-űtésétől, a' mi jószáginknak el-vesztegetésétől, házainknak, mezeinknek és szőleinknek elpusztításától óltalmazd meg; a' te Ecclesiádat és abban a' te igédnek világát, mi nállunk és a' mi maradékinknál tartsad-meg. A' békeiséget kit szívünk baskadva ohajunk hozd meg; hogy a' nyomoruságok alól meg-szabadulván, lakbassunk békeiségeffen a' mi házainkban, és élheszünk tenéked itt ez világban, bentrista és fegyhetetlen életer. Oh édes Atyánk! nincsen minékünk te náladnál több segedelmünk, reád bízunk azért magunkat, harczolly a' mi ellenséginkel mi mellettünk, és adgy erőiséget, adgy győzedelmet azoknak, a' kik a' te igédet szeretik; és ments-meg a' te juhaidat, az éh farkaloknak szájokból. Ha immár Uram lakó helyet szerzettél magadnak mi közöttünk, és ha mi a' te nevedről neveztetünk, ne hadgy kérünk-el benünket! Így léssen ostan, hogy áldozatot visünk te elődben, és a' mi ajakainak gyümölcsseit bé-adgyuk te néked:

Igy léfzen édes Istenünk, hogy itt e' földön tökéletességgel és örömmel fel-ékeztetvén, meg-ismérjük a' te jó tétemedet, hirdettyük e' világnak a' te kegyességedet és a' te nevedet örökké felmagasztaljuk. Tenéked ki békefénynek Istene vagy, a' te Fiaddal és Sz. Lelkeddel, örökkön örökké adásék országlás, hatalom, birodalom, földön és a' mennyen, Amen. *Mi Atyánk Őc.*

VI.

A' nyomorúságok alatt való békefényes túrtésért, és álhatatosságért.

OH igen erős, igen szent, és igen irgalmas nagy Isten! ki szereted az igazakat és jó vóltodot azokhoz ezer iziglen fenn tartod; ki egyférsmind olly igaz vagy, hogy a' gonolságot megbünteted a' fiakban harmad és nyegyed iziglen. Fél Uram a' mellekünk az ő háladatlanságáért és gonosz utálatosságáért: mert midőn minket gyermekségünkől fogván sok áldomáfiddal vórtél vólna környül, meg-hizakodtunk és a' mi bé-

mi békeféségünkben el-kevélyedvén te-
tőlled hirtelenül el-pártoltunk. A' te há-
zadnak gazdagsága nemzett mi bennünk
gonosra való vágyódásokat kevélységet,
irigységet és szegényeknek nyomorgat-
tatását : ugy annyira, hogy immár mind
azok az utálatolságok fel-találtatnak mi
közöttünk, valamellyekkel rakvák a' se-
téstségnek fiainak társaságok. Sőt Uram,
a' Sion Leányi is gógós nyakkal és fel-
emelt szemmel jártanaka' te gyalázatod-
ra, az ő gonoszságokban, kevélységre, ré-
ségségre, és minden utálatolságra ki-fa-
kadván, el-hadták az ő elébbi szerete-
teknek buzgóságát, és bizonyára belől-
lők majd tellyeséggel el-is óltatott. Vét-
keztünk, a' te szemeid előtt és gonoszságot
cselekedtünk, és ez az oka hog' igazságod-
ból ostromb bennünket : ez az oka, hogy
a' bűnnek embere, a' te Anyaszentegy-
házadnak ellensége, dühösködik, a' te
kicsiny nyájjad ellen, és azt tellyeséggel
el-akarja törteni : ez az oka, hogy egy-
ben gyűlvén tanácskoznak és végezést
végeznek a' mi veszedelmünkre. Jaj bi-
zony félő, hogy hate Uram mellettünk ki

nem kelsz! el ne óltassék tellyességgel
 a' kegyesség, a' porban lábunk alá ne ta-
 podtassék az igazság, és a' mi uczáink ká-
 romlókkal, ártatlan vér ontóknak em-
 bereivel tellyessék ne legyenek: félő bi-
 zonyára hogy a' mi bemeink meg ne tel-
 lyenek sírásokkal, el ne epedgyenek
 könyhullatásokkal, és a' mi özvegyeink,
 árváink, rettenetes szám-kivetésekre vi-
 tetvén, késerves halállal meg ne ölettef-
 lenek, félő végezetre hogy a' te igédnek
 szövétneke, melly még ez ideig közöt-
 tünk világoskodott, másúvá ne vitettef-
 sék. Meg-erdemellyük ugyan Uram,
 mind ezeket; mert tenéked, csak tené-
 ked vétkezünk és a' te bemeid előtt cse-
 lekedtük a' gonofságot, hogy igaznak
 ítéltesél a' te beszédedben és tiszta légy
 mikoron ítélsz. De oh igen kegyelmes
 Atyánk! nyitva vagyon a' te irgalmas-
 ságodnak ajtaja, mind azoknak valakik
 poenitentia tartás által, te hozzád meg-
 térvén azon zörgetnek: könyörűly az-
 ért mi rajtunk és minékünk kik reszket-
 vén a' te kegyelmedet ohajtyuk, kegyel-
 mezz-

mezz-meg; a' mi nyomorult állapotunkat szánd-meg; minden gonosz ellenségink ellen óltalmaz-meg; és a' kiket igaz ítéletedből el-kárhoztathattál volna, kegyelmességedből tarts-meg. Nem mi érettünk cselekedgyed penig Uram mind ezeket; hanem a' te szentséges nevedért, kit a' mi szivünkben és lelkünkben szüntelen hordozunk. Lásd-meg Uram a' te szomoru Anyaszentegyházadnak nyögését; a' te Gerlicze Galambocskádnak szavát hald-meg, nézd-meg az ő nyomoruságát, tapogassd az ő sebeit, és az ő panaszait te előlled el ne kergetted. Es midőn oh Uram: jó vóltodbul kegyelmességedet nyujtod ő hozzá, szégyenics-meg Zebaoth Isten az ő ellenséginek bátorságokat, és minket kik a' te szárnyaid árnyékában futottunk; a' te hatalmas erőd által óltalmaz-meg; légy minékünk paisunk, légy dicsőségünk, légy örömünk hogy bátorságban élvén, tégedet szolgálhassunk. Cselekedgyed nagy Isten, hogy a' békeségben, fények mi közöttünk a' te mennyei böl-

cselséged; az igazság és az irgalomság
 csókollyák egymást a' mi uczáinkon: és
 a' te igédnek közönséges tanítása, szár-
 mazzék örökség gyanánt a' mi maradé-
 kinkra. E' végre oh minden királyok-
 nak Istene! áld-meg a' mi kegyelmes Fe-
 jedelmünket, tedd győzedelmessé őtet ō
 Jácóbnak Istene, minden ő ellenségi fe-
 lett, vedd kőrnnyúl őtet a' te szokott ir-
 galomságoddal, bölcs-bé örömmel, és
 okosággal ruházd-fel: hogy a' te Anya-
 sentegyházadnak cselédit bölcselséggel
 igazgathassa. Kösöd öfve oh Uram! az ő
 alatta valóknak sziveket-is szent szerez-
 tettel, és edgyességgel, es minden árulta-
 táfok és ellenségeknek incselkedési ellen
 őtet őrtalmazd-meg, hogy így békeség-
 ben meg-maradván, láthassunk örven-
 detes napokat, rövid fámu hamar el-mu-
 landó napjaink között. Mindazonáltal
 oh igaz Isten! ha tenéked kedves tetczé-
 sed az, hogy az üldöztetések által pro-
 bálván a' mi hitűnket, a' te nevedért, és
 a' mennyei igazságért a' mi ellenségin-
 nek dühösége közibé ne vels minket, ké-
 rünk

rünk tégedet a' magas menyországból a'
te szentséges kezedet, (mint régenten a'
te kedves szolgádnak Szent Istvánnaak)
nyujtsd alá, és minket álhatatos békeség
tűréssel fegyverkeztess fel, hogy a' ret-
tenetes kereszteknek terhei alatt és a'
nyomoruságoknak árjai alatt, valami-
képpen a' te utaidtól távol ne álljunk és
tégedet szemtől szembe meg ne tagad-
gyunk. Tégy inkább minket oh világos-
ságnak Attya! serényekké és készekké
mind jó és gonosz állapotinkban, mind
életünkben és halálunkban, hogy az Ur
Jésus Christusnak, a' mi édes meg-vál-
tónknak zászlója alatt, a' ki a' mi lelkün-
ket idvezitheti tökéletesen végiglen-
meg-álhassunk, és a' mi lelkünknek
meg-tartásáért minden világi és ideig-
való jószágokat és dicsőségeket meg-ú-
tálhassunk. A' kiker pedig már a' te szo-
rosigasságodban ítéleted alá vetettél, és
vagy a' Pápának vagy a' pogány Törő-
köknek kemény igájokban tartasz, vi-
gasztald meg őket, és erősítsed, hittel
és reménységgel ruházd fel, hogy a' te lá-

togatásodat békeféliges türelemmel szenved-
vén, lelkeket a' mennyei országnak birá-
sára késíthessék. Halgass meg édes Iste-
nünk minékünk bűnös solgaidnak hoz-
zád fel-bocsátot imádságunkat, és az Ur
Jesuzért a' mi kívánságunkat tellyesítsed,
Amen. *Mi Atyánk, &c.*

VII.

*Az Istennek haragos orszájának hozzánk:
meg engesztelétéért. **

Minden testnek és minden léleknek
hatalmas és bölcs formáló Isten!
a' mi lelkünknek-is édes Atya, mi a' mi
bűnünk miatt meg-keseredet szivű lelkű
emberek, keressük a' te színedet, hogy
bűneinket előtted meg-valván alkalma-
tos időben te tölled kegyelmet kérjünk.
Meg-vallyuk azért gonosz életünket oh
nagy Isten! hogy nem vagyunk méltók
kikre mint ennek előtte kegyelmes sze-
meiddel tekints; és szokott irgalmasá-
godat-is a' te tár házadból mi reánk bő-
ségesen ki-öncsed; mert bűneinkben
élvén el-mulattuk a' pœnitentia tartás-
nak.

nak gyönyörűséges idejét, és a' mi boldog életünknek megtartása felől való biztatásidat csak hátunk megé verettük. Oh vajha Isten a' te ártitednek semlélésivel, midőn más országokat büntetél a' te haragodban, te hozzád vóltaképpen meg-tértünk vólna? és bűneinket keserves zokogó sirással a' bűnös Péterrel meg-sirattuk vólna? jól vólna Isten a' mi dolgunk. De nem találtatott mi bennünk semmi jele az igaz meg-térésnek; nem ásztattuk meg könyveinkel a' mi nyoszolyáinkat: hanem bűneinknek bűnmát nevelten neveltük, és a' mi sziveinket mint valami Magnes követ a' te igéd éstörvényed ellen meg-keményítettük: ez az oka hogy amaz éneki zengéssel gyönyörködtető békeiséget mi tollunk távul vitted, és fegyvert, éhséget, réb sérént dög-halált-is hoztál mi közinkben; ez az oka hogy süvöltőtél Uram az ellenségnek, és azok megszűnnek, (mint a' Sas-kefelyük) mi reánk rohantanak; ez az oka hogy gyorsabbakká tőrted azoknak lovoknak futását, a' Párducznak futását.

tásánál és csak hamar az hová igyekez-
nek el-érkeznek. Oh Uram! jól tud-
gyuk a' mi ellenségünknek gonosz szán-
dékokat, kik csak azon igyekeznek, mi
képpen tellyességgel a' mi iffiainkat el-
fogyassák, a' mi házainkat és javainkat
el-pusztítsák, és a' mi édes nemzetünket
feregenként rabságra bajtsák. De oh U-
ram el-vetszé minket a' te haragodban,
és a' te büfúlásodban a' te irgalmaságod-
ról nem emlekezelé-meg? nem vészede-
fűleidben a' te benteidnek éjjeli nappali
űvöltéseket? és az igazat-is a' gonosszal
egybe el-vesztede? távul légyen Isten
te tölled e' dolog! Talám vannak ötven
igazak a' mi bűnös nemzetségink kö-
zött, és azokért avagy nem kedvesbé a'
mi orízágunknak? On Uram ha ötve-
nen nincsenek! talám vannak harminczan;
talám találtatnak husan, avagy leg alább
tizen; és ez okáért vallyon nem kegyel-
meznélé-meg minékünk? Jól tudgyuk
édes Atyánk, hogy meg-érdemlenők mi
azt, hogy ak képpen tennél mi velünk
mint régenten Sodomával és Gomorá-
val,

val, de miért kíván Isten a' te szived, és a'
te irgalmaságod el-tilt tégedet attól. Ne
adgy azért helyt Uram a' te haragodnak
és ne változtassad-el a' te természetedet,
hogy minket el-vestenél; mert Isten
vagy te, és nem ember, igaz vagy és min-
den te itéletid igazak: azért kegyelme-
ségedből tégy jól mi velünk. Te vagy
oh Uram egyedül Jehova széles ez föld-
dön, a' ki hatalmas seregeket el-bélelt-
het! erős kéz-ívjakat és nyilakat el-ront-
hat; és dárdákat meg-tompíthatsz, sűrű
szekereket tűzzel meg-emésztethatsz: re-
ád bizzuk azért minnen magunkat, és
minket minden gyűlöldink ellen a' te
nevedért kérünk védelmezz-meg. Ad-
gyad Sz. Atyánk, minékünk e' végre, a'
te kegyelmednek örökké való békeisé-
gét hogy ne ontassék-ki a' mi vérünk
mint a' viz, ne tellyék-meg hitetlenség-
gel a' mi földünk, és a' mi uczáinkon si-
rás és jajgatás ne hallattassék. Mi hafnod
vólna Uram benne ha minket el-veste-
nél, és ha minket ételül adnál a' mi gyű-
löldinknek, jódra esnéké néked? Mul-
lyék-

lyék-el Uram a' tebululásodnak haragja;
és változtasd-el a' gonoszt mellyet a' te
népedellen gondoltál. Emlekezzél-meg
Abrahámról, Isákról és Israelról, a' te
szolgaidról, kiknek meg-esküttél te ma-
gadra és ezt mondottad nékik: *Meg-so-
kasítom a' ti magotokat mint az égnek csil-
lagit.* Miért hadnád hát Uram el-pusz-
titania a' te népedet? Meg-vallyuk ugyan
Uram hogy nagy bűnt tölt te ellened az
a' nép; de a' te kegyelmességedért bo-
csáld-meg azokat azoknak. Légy ke-
gyelmes a' mi vétkeinknek és gonolsá-
gunknak, hogy légyünk mi te öröksé-
ged. Es mivel Uram te kezédben vannak
minden Királyoknak és Fejedelmeknek
szívei, kiket mint a' vizet a' hová te aka-
rod el hajtható, kérünk tégedet minden
hatalmasoknak vezérelyed az edgyel-
ségre síveket, a' melyre hivatál minket a'
Christusban, és az égből őket hatható-
képpen a' szeretetre indítsd fel, hogy ne
legyenek háboruságnak és veszekedésnek;
hanem inkább legyenek fiai a' békeség-
nek; a' kik pedig oh Uram! gyula-szga-
tói és

tői és forralói az háboruságnak, azoknak
bándékokat bégyenits meg, akarattyokat
fordítsd-el, hogy rettegéssel bakaßák fél-
ben álnok practikájokat. Szent Atyánk!
ki a' szerétségéből világosságot formálsz és
az háboruságból szerzed békeßéges na-
pokat, adgy békeßéget még e' mi földes-
inkben, hogy bátorságossan birhaßuk a'
mijószáginkat, és nyughaßunk a' mi á-
gyainkon csendes lelki ismerettel. Zárd
bé a' mi kapuinkat a' kóborlóknak dü-
bóßségek előtt, és amaz erös lelkeknek a'
Szent Angyaloknak őrizetek által jártas
tábort mi környűlöttünk: végyen kör-
nyűl amaz te tűzes őßlopod bennünket;
hogy mi te örökségid és a' te háznak
cselédi, őßlűheßünk és őßvendezheßünk
te benned. Halgass-meg minket ama' te
szerelmednek Fiáért, Am. *Mi at Ec.*

VIII.

*A' Pogányoknak reánk el-szánt gonosz
igyekezeteknek el fordításáért.*

OH Jehova, bent és igen dicsőßséges
Ur, mi Atyáinknak Istene! ki vagy
egy-

egyedül Isten a' mennyekben, ki uralkodol a' Pogányoknak minden országain. Te kézedben vagy Uram az erőtség, az hatalom, és senki nincsen ki teellened állhatna. Te vagy az az Isten ki régen ten a' Canahán földének lakozóit a' te néped előtt az Israel előtt ki üzted, és ki azt a' földet lakójul adtad az Abraham magvának, a' te barátodnak mind örökké: Te vagy az az Isten ki ő véllek, és mi velünk frigyert kötöttél bűnös maradékokkal, és a' ki minket éltünknek minden idejében, irgalmaságoddal, kegyelmességeddel nagy bőségesen környült vöttél: Te vagy az az Isten, a' ki minket e' siralmas és véletlen keserves állapotokkal-is bűneink miatt meg-ostoroztál meg-vertél és meg-sebesítettél Vétkezünk Uram és ezért szégyenlyűk-is a' mi orczáinkat az egek felé fel-emelni; mert a' mi bűneink fellyúl baladtak a' mi fejünk felett, és a' mi vétkeink mind az égig nevedtenek. A' mi Atyáinknak idejétől fogván nagy vétekben völtünk mind ez máig napiglan, és a' mi álnok-

nokságinkért adattattunk a' Pogányoknak
kezekben fegyverre, rabságra, raga-
dományra és orczánknak pirulására. Igaz
vagy te Uram és igazak a' te itéletid ; de
jaj bizony minékünk, mert meg-bántot-
tunk tegedet édes Teremtőnket. Mind
azonáltal oh édes Atyánk hová fűszünk
ez mi siralmas állapotunkban ? egyedül
futunk Isten csak te hozzád ; mert te ke-
gyelmes szível fogadsz bennünket, ki
vagy egyedül a' mi reménségünk és örö-
münk. Ugyan-iste sebesítettél-meg U-
ram minket, és egyedül te-is gyógyit-
ható-meg bennünket ; te vertél-meg, és
egyedül te vigasztalható-meg-is. Te pará-
csoltad hogy a' szorongattatásokban hij-
junk tégedet segítségül, és te bennünket
meg-szabadítád : bizunk azért és bizo-
dalommal járulván te elődben a' Dávid-
dal edgyűrt, keressük a' te orczádat : Ne
fordítsd hát el édes Atyánk a' te Atyai se-
meidet mi róllunk ; hanem nézz inkább
minket a' te szerelmednek Fiában, és ö-
érette a' mi gonosz bűneinket bocsásd-
meg. Mivel penig oh Uram az Ammo-
niták

niták és Moabiták el-jötte nek, hogy ki-
űzzenek minket a' te örökségedből,
mellyet minékünk örökségül adtál, oh
Uram avagy nem itéledé-meg őket? mert
nincsen mi bennünk annyi erő, hogy el-
lene álhatnánk e' számtalan sokaságnak
melly mi reánk jő. Nem tudunk hová
lenni hanem csak te reád néznek a' mi be-
meink! Kelly ki azért seregeknek Ura
mi mellettünk, kinél vagyon a' bősé-
g állás a' te ellenséged ellen, és a' te tiszte-
letedet a' pogányok ellen erőssics-meg,
a' te nevedet magasztald-fel, hogy ismér-
jen-meg az egész föld tégedet egyedül
való hatalmas Istennek. Es mivel nem
nehéz Uram tenéked meg-segélleni, vagy
fokakat, vagy azokat kiknek erejek nincs,
kérünk tégedet oh mi Istenünk segély-
meg minket! mert te benned vagyon
minden bizodalunk, és a' te nevedben
jöttünk e' számtalan sok népre: Oh U-
ram te vagy a' mi Istenünk! ne vegyen
ember rajtad erőt; hanem a' miképpen
régente a' te Izraeledhez, ama' jó föld-
dön meg-mutattad a' te kegyelmessége-
det,

det, ötet vigasztaltad, úgy minket-is nyomorúságban és bűkségben helyezettettek vigasztaly-meg; és a' mi lelkeinket a' mi ellenségink ellen, óltalmazd és szabadítsd-meg: mert csak te benned egyedül bizunk: Es ilmet a' miképpen régenten irgalmaságodat nyújtottad a' Ninivéhez, és ő néki meg-kegyelmeztél, mivel hogy tanáltál ő közöttök egynéhány ezereket, kik jób és bal kezek között külömbséget tenni nem tudtak: Ugy a' mi nemzetünknek-is kedvez és kegyelmez-meg a' sok ezer csecsemőknek ártatlanságokért. Ne engedgyed oh Isten! hogy azok fegyverre vettettefienek, vagy kegyetves fogságra vitettefienek, és így a' te örökséged vesztegetődjék; hanem a' csecsemőknek szájok által vidd végben a' te dicsőségedet; ezt pedig cselekedgyed e' végre, hogy életünknek minden napjaiban lakhassunk a' te házádban, szemlélhefűk a' te gyönyörűségedet, a' mellyből mi általunk öregbittesék a' te országod, és a' miképpen mennyekben, úgy ez földön-is tellyesíttesék-bé a' te akaratod, Amen.

Az Isten népének meg-áldattatásáért, az ellenségnek meg-szégyenítéséért.

Seregeknek Ura, Izraelnek erős Iste-
ne! királyoknak Királya, és uraknak
Ura, ki vagy hatalmas és rettenetes; ki
nem semély válogató vagy, sem ajándé-
kot nem vészelsz; ki itéletet szolgáltatasz
az árvának és az özvegynak: ki szere-
ted a' jövevényt, és adtál annak kenyeret
és rubázatot. Te látod Uram az ember-
nek bívét és lelkét, és érted azoknak min-
den ó gondolkodásokat, látod az ó böl-
dog és böldegtalan állapottyokat, jól lá-
tod a' mi nyomoruságinkat-is, és a' mi
panaszaink te előtted nincsenek el-
titkol-
tatván. Imé Uram dühösködnek a' Po-
gányok, és a' népek te ellened gondolnak
hijában valókat; Az hatalmasok öfve-
gyülekeztenek, és az erősek tanácsot
tartanak te ellened és a' te Christusod el-
len: El-szánták ezek hogy el-vebessék
a' Jácóbot, és hogy az Izraelnek nevét ez
földről el-töröllyék azon igyekeznek.
Oh Uram mit cselekedgyünk tehát? bi-
zony

zony ha a' te karjaid nem óltalmaznak-
meg bennünket, és ha te nem vitézkedol-
mi mellettünk, tellyesféggel mi nekünk
el-kelletik velznünk. Annakokaért oh
Izraélnek mi Atyáinknak Ura Istene, ki-
nek kezében vagyon mind az erőtség, és
mind a' birodalom, mindeneknek fel-
magasztalása, és meg-erősítése; kelly-ki
mi mellettünk, csufold-meg a' te hara-
godban a' mi kevély ellenséginket, és a'
te busulásodban rettencs-meg őket. Ne
mennyenek Uram te elődben a' mi go-
nosságink, és a' te haragos ítéletedet ne
huzzák azok mi reánk: Emlekezzél-
meg inkább a' te örökségedről, kit ma-
gadnak választottál, és a' kit nagy erővel
Ægyptomból hatalmas kézzel ki-hoz-
tál: Ugyan-is Uram ha minket el-bélel-
tenél és ha minket el-vetnél, miképpen
tellyesednék-bé amaz te szolgádnak tett
igireted? mellyben azt mondottad: Imé
jól tészek te veled, és a' te magodat ol-
lyanná tészem, mint a' tengernek főve-
nyét, melly az ő soksága miatt meg nem
számláltathatik. Mostan vagyon oh U-

ram az idő, légy könyörületességgel az-
 ért minékünk, és szabadíts-meg minket
 a' mi ellenségeinknek kezekből: Mert ha
 Uram nem kegyelmez-meg a' népnek,
 és ha mind eddig el-vesztetted őket, meg-
 hallják azt az idegenek és a' földnek go-
 nosz lakói, azt mondgyák: *Nem sza-
 badíthatta-meg Isten ezeket, és azért vesz-
 tette-el őket!* Mostan azért, mostan is mér-
 tetsék-meg a te hatalmod, hogy tudgyák-
 meg mindenek, hogy késedelmes vagy
 te az haragra és kegyelemmel bűvölkö-
 dő a' tégedet szíveken szeretőkhez. Ke-
 gyelmezz-meg azért e' népnek gonoszá-
 gának, a' miképpen ennek előtte is ked-
 vezte e' népet? Miért adnál Isten
 minket csufságul, a' te házadnak gyűlö-
 löinek és utolsó veszedelmét kívánóinak?
 Miért adnád a' te igaz ítéletednek éles
 fegyverét, az ő kezekben, hogy minket
 meg-sebessitnének és lelkünkben meg-
 szomorítnának? Őtsted inkább Isten mi-
 reánk nagy mértékben, a' te irgalmassá-
 godnak olaját, és a' mi ellenséginknek
 szívükben ellenünk fel-gerjedett harago-
 dat,

dat, és gyűlölségeket öles-el, hogy valamiképpen őket mint a' gehennának tűze a' te itileted megne emélsze. Emlékezteld-meg oh Uram őket arra, hogy csak fűst, és mint a' pára hamar el-mulandó az ő életek, és hogy ha te ellened rugódoznak, jóvendőben őket-is a' te haragodnak busulásában meg-fedded. Hogy ha pedig Uram ugyan el-bántásándék ok nékik, hogy te veled semmit sem gondolván, minket nyomorgatásokkal kelesricsenek; kérünk tégedet, oh dicsőségnek Királya, és a' mi életünknek reménsége! hogy a' mi vitézinket, a' mi sereginket a' te erődben öltöztetd-fel. Te járj ő közöttök, te légy ő nékik hadnagyok, te igazgassad, te bátorítsad; és engedgyed hogy a' te erőd által hadakozván az ő ellenségeket meg-tapodhassák: meg tapodván nagy örömmel győzedelmeskedheszenek. Várjanak segítséget a' mi ellenségünk; de ne legyen ki megszabadítsa őket, ha te hozzád kiáltanak, a' mi rajtok való győzedelemért, rejts-el a' te orczádat előlük, mivel az ő szivek

a' te beszédedre meg nem lágyultanak;
 hanem te veled szemben szóktenek. E'
 végre penig oh Israelnek Ura, áld-meg
 a' mi kegyelmes Fejedelmünket, frigyos
 tárfaival egyetemben; még a' csillagok-
 is mint régen Bárák és Debora mellett,
 úgy ő mellette-is az ő lánczokból hada-
 kozzanak; még a' vizek is segítségvel le-
 gyenek néki, és még a' levegő ég is ad-
 gya néki óltalmúl magát. A' nap es az
 hód várokozzanak a' te (Josueidnak)
 népeidnek győzedelmek véget, míg min-
 den ellenségeket, vagy edgyeségre hoz-
 zák, vagy (ha nem akarják) meg-ron-
 tyák mint a' földnek porát, és mint az út-
 czán lévő sárt meg-tapodván el-szélesz-
 szék. Igaz szivbéli hűséggel oh Bereter-
 nek Istene, az ő seregeket csatold őszve,
 és mindnyájokat kiváltképpen a' mi (Jó-
 suénkat) Fejedelmünket alatta lévőkn-
 nek pártolkodásitól: az ellenkező félnek
 penig minden titkos és nyilván való pra-
 ctikájoktul; alattomban való csalárdsá-
 goktul; méreg készítettésektől, és min-
 den ártalmoktul óltalmazza Uram.

Tedd

Tedd sok népeknek Fejedelmévé ez te szolgádat, és a' melly nemzetséget nem ilmért, az-is szolgályn ō néki, a' kik még csak hírét hallják-is engedgyenek ō néki. Gyújts-fel Uram az ō szövérnekét, és a' te színedet Jákóbnak Ura világoztasd-meg rajta, te általad mennyen által az ellenségnek táborán, te általad, oh te általad Uram mennyen által az erős kőfalakon. Ővezd-fel őtet a' te erőddel, a' harczra, hogy az ō kezei által meg-romollyanak az erős kéz-ivek, és porrá légyenek az aczélbul csinált físfakok, és vas derekak el-romollyanak: A' te jób karod tartsa-meg őtet, és a' te kegyelmed magasztalja-fel őtet. Terjezd ki az ō lépését, és az ō lábai el ne fáradgyanak. Az ō derekában való erőt szaporíts-meg, hogy az ō lábai alat mind elhullyanak azok, valakik engedelmeségeket nem akarják mutatni és a' kik ellen igyekeznek, azoknak nyakokat add kezében. Ha Uram ezeket cselekeszed, mi te néped, és a' te meződnék juhái, te róllad vallást tészünk, és nemzetségről

nemzetségre hirdettyük a' te dicsírete-
det. Légyen azért Uram a' te jób kezed,
a' te jób kezedenk férfain, kit te magad-
nak meg-orössítettél, Amen. *Mi Éc.*

X.

*Az Isten jó-téteményinek emlegetésével
való segítség kérésére. **

MI Urunk, mi Istenünk, és az Ur
Jéus szerelmében kegyelmes A-
tyánk, dicsőíséges a' te neved, és nagyob
minden áldásnál és dicsíretnél. Te vagy
csak egyedül az Ur, te teremtetted az e-
get; az egeknek egeit, és azoknak min-
den sokságos seregeit, a' földet és a' mel-
lyek a' földön vannak, az tengereket
minden benne valókkal egybe. Te tar-
tod mind azokat, és az egeknek seregei
téged imádnak. Te vagy Uram Isten
ki választottad Abrahámot, és ki hozád
őt a' Chaldeusoknak Ur nevű várossá-
ból; és nevezéd őtet Abrahámnak; meg-
ismérted az ő szivét te előtted igaznak
lenni, és ő velle szövetséget szerzettél,
hogy néki adnád a' Cananéusnak, Hitté-
usnak,

usznak, Emorreusznak, Periseusznak, Jebuseusznak és Girgaseusznak földét: hogy azt adnád az ő magvának, és meg-telleyesítéd a' te bešédidet mert igaz vagy. Megtekintéd annak felette a' mi Atyáinknak Egyiptomban való nyomoruságokat, és az ő kiáltásokat meg-halगतád a' veres tengernél: Nagy jeleket és csudákat től Pharahón, és minden bolgain és minden földének népén; mert jól tudod vala, hogy kevélyen cselekedtek volna, a' te néped ellen, és berzettél magadnak nagy nevet mind e' mai napiglan. Annak felette a' tengert két felé választád ő előttök, és szárazon mennek által a' közepin; A' kik pedig őket űzik vala, azokat a' mélységben boritád, mint egy követ a' nagy vízbe: Es nappal felhőknek oszlopa alatt hordozád őket, éjjel pedig tűznek oszlopa alatt vezérléd, hogy megvilágosítanád nekik az utat, a' mellyen menniek kellene. Annak utánna a' Sinai hegyre le-szállal, és szóllál vellek az égből, és igaz itileteket, igaz törvényeket, rend tartásokat és parancsolatokat

adál nékiek a' te szolgádnak Mósesnek általa. Annak felette az ő éhségeknek idején az égből kenyeret adál nékiek, és a' kősziklából vizet hozál-ki az ő szomjúságokban. Végezetre meg-mondád nékiek, hogy bé-mennyenek a' földnek birására, mellyért meg-esküttél vala, hogy nékiek adnád? De a' mi Atyáink fel-fuvalkodának és meg-keményitvén az ő nyakokat, nem halgaták a' te parancsolatidat. Sőt ugyan nem emlékezének meg a' te csuda tételidről, mellyeket cselekedtéül vala ő vélek; hanem el-fordulván, viszfza térének az ő rabságokra, nagy viszfza vonással. Te mindazáltal, kegyelmes, irgalmas, nagy tűrhető és sok irgalmasságu Isten, el nem hadtrad őket. Annak felette midőn borjú képet öntének magoknak, és ezt mondák: Eza' te Istened ki ki-hozott tégedet Egyiptumból, nagy bossúsággal illetének téged. Te mindazáltal a' te irgalmasságodért, nem hagyád őket a' pusztában: a' felhőnek oszlópa, el nem távozik tőlök nappal, hogy vezérle né őket az úton,

ron, és éjjel a' tűznek oszlopa hogy vilá-
gosítana nékiek az uton, a' mellyen
menniek kell vala. A' te jó Lelkedet-is
adád nékiek hogy őket oktatná: a' Man-
nát sem tiltád-meg az ő szájoktul, és vi-
zet adál nekik a' szomjuságnak idején.
Negyven esztendőig tartád őket a' pusztá-
tában, és semmi nélkül meg nem szűkü-
lének: az ő ruhájok meg nem kopának,
és lábok meg nem dagadának. Adál an-
nak felette nékiek országokat, és népe-
ket, kiket el-szélesztel a' földnek sok be-
geletire. Az ő fiokat pedig meg-sokasítád,
mint az égnek csillagit, és bé-vivéd
őket a' földre, melly felől szállottál va-
la az ő Attyoknak hogy bé-mennének,
és birnák azt, és így meg-gazdagítád a'
te népedet minden jókkal, és gyönyör-
ködének a' te jó-vóltodban. De midőn
annak utánna fel-ingerlettenek vólna té-
gedet, és te ellened jártak vólna az ő el-
lenségeknek kezében adád őket, és meg-
nyomorgaták őket, és a' nyomoruságok-
nak idején kiáltának te hozzád, és te az
egekből meg-halgatád, a' te nagy irgal-

mafságod szerént, szabadítókat adái né-
 kiek, kik meg-abadíták őket az ő ellen-
 ségeknek kezekből; így nem eméltéd-
 meg őket, sem el nem hagyád: mert ir-
 galmas és kegyelmes Isten vagy te. Mo-
 stan-isannakokáért oh mi Istenünk nagy
 Isten, erős és rettenetes Isten, ki meg-őri-
 zed a' te fogadásodat és irgalmaságodat,
 ne láttassék te előtted kicsiny dolognak,
 e' nyomoruság melly minket környül
 vőtt a' mi Fejedelmünket, a' mi Papin-
 kat, a' mi Atyáinkat és egéflen ez te ke-
 vésbámú népedet. Oh Uram melly igen
 meg-fokasodtanak a' mi ellenségink és
 a' mi gyűlöölőink fel-támadtanak mi el-
 leünk. Erős sereggel őszve gyűltenek
 és a' mi lelkeink felől azt kiáltják, Hogy
 nincsen az Urtól néki szabadítása. Te
 azért oh Uram ki minékünk paisunk
 vagy, ki minékünk dicsőségünk vagy,
 a' mi Atyáinkal tört frigy kötésed szerént
 magasztald-fel a' mi fejünket. Tied U-
 ram a' szabadítás, és a' te népeden vagyon
 a' te áldásod, annakokáért kelly-fel, for-
 gasd a' te igyedet, és minden mi ellensé-
 ginket

ginket verd arczúl, és a' te népedet bé-
 ketségben minden kegyetlenek ellen-
 tarts-meg. Bocsásd áldást az egekből mi-
 reánk, hogy a' mi fiaink legyenek ollya-
 nok mint a' nevendéken Plánták, az ő
 gyermek korokban, és a' mi leányink
 mint a' Templom kőveinek hasonlato-
 ságára, szépen meg-faragott kővek. A'
 mi tellyes tárházaink szolgáltaffanak
 űntelen eleséget: A' mi juhaink ellye-
 nek ezeret a' mi faluinkban. A' mi ökre-
 ink legyenek kővérek, a' mi mezeinken
 ne legyen ellenségnek semmi rablása,
 sem valami költözés, sem kiáltás a' mi út-
 czáinkon, hogy bődög népnek neve-
 ztűnk, kiknek Istenűnk te légy, oh Jé-
 hova Jácóbnak Ura! Mikor így meg-ál-
 dasz oh nagy Isten, új éneket éneklűnk
 tenéked; tiz hűrű hegedűvel mondunk
 néked dicsiretet, a' te szerelmednek Fiá-
 ban és azt kiáltjuk: Aldott legyen a' Je-
 hova a' mi Istenűnk, a' ki meg-aldott min-
 ket minden jókkal, a' ki a' mi vakmerő
 és kegyetlen ellenségink előtt nagy és
 csudálatos dolgokat cselekedett mi ve-
 lűnk,

lünk. Tenéked egyedül kia' magossá-
ban lakozol, és uralkodol a' te Szent Fi-
addal, és Szent Lelkoddal, adassék örök
áldás, orfáglás, birodalom, és jóság mind
örökké, Amen. *Mi At.*

XI.

*A' sulyos nyomorúságok alól való meg-
szabadításért.*

Izraëlnek Ura Istene, ki a' Cherubi-
mok között lakozol, ki véghetetlen
dicsőséges tündöklő, világos fényeség-
gel, mint egy őltözettel környül vőtted
magadat, tiéd a' nagyság, a' hatalom, di-
csőség, örökké valóság, és méltóság.
Valami a' menyben és a' földön vagyoni
mind tiéd: Tiéd oh Uram az ország, te
magasztalod fel magadat, hogy légy min-
den Fejedelmeknek felette. A' gazdag-
ság és dicsőség mind te tölled vannak,
és te egyedül uralkodol mindeneken.
Nincsen oh Uram az Istenek között, ol-
lyan mint te! nincsen olyan nagyságos
szentséggel, mint te, nagy félelemmel
dicsirendő, és csudálatos dolgoknak cse-
lakedője. Te elődben Uram semmi tíf-
tálatlan

tátalan nem mégyen; mert minden te
úrad igazság, és hamiságot nem rudcz,
mert igen jó vagy. Imé Uram mi férgek,
porok, hamvak, mindazonáltal iszonyú
rettenetes vétkekkel meg-terbeltetett, és
tellyességeffen a' pokolnak fenekéiglen
le-nyomattatott teremtet állatid, a' te ha-
talmasságodnak dicsősséges fine eleiben
állottunk. Meg-vallyuk Uram, hogy
nem vagyunk méltók, kikre a' te tisztá-
ságos szemeiddel tekints, ki merő csupa
tisztá igazság vagy, és szentség; mert mi
tellyes életünknek rendiben, tellyeffek
lévén rút utálatos gondolatokkal, te e-
lőtted gyakran fertelmes kár hozatos rút
gonosz gondolatoknak idétlen fattyait
szűltük, életünket mellyet tenéked kel-
lett volna szentelnünk, meg-mocskosi-
tottuk, és a' te parancsolatodat ezerni e-
zerfzer által hágtuk. Sőt azt érdemle-
nők hogy nem csak e' keserves, és siral-
mas badak, és pulztitások által retteget-
nél bennünket, hanem hogy ugyan e'
kegyelemnek országából, végképpen
bennünket ki-törölvén, ama' dicsősség-
nek

nek országátul kit szerzettél a' te szerel-
 mesidnek meg-fosztanál. De oh szerel-
 mes Atyánk, ne vels-el minket a' te hara-
 godban; hanem inkább szabadits-meg
 bennünket a' mi gonofságinknak bünte-
 tésétől, és a' te irgalmaságodnak soksága
 szerént töröld-el a' mi vétkeinket. Mi
 hasznod volna Uram benne hogy min-
 ket te teremttél, ha a' Pokolra vetnéd a'
 mi lelkeinket? és hogy látszanék-meg
 a' te irgalmaságod mi hozzánk, ha a' te
 orczád elől el-vetnél? oh szerelmes A-
 tyánk, fány-meg minket a' te buzgó A-
 tyai szerelmedből, és emlekezzél-meg
 a' te irgalmaságodról, mellyek örökké
 meg-maradnak. Teremts mi bennünk
 tiszta szívet Isten, és az erős lelket ujjits-
 meg mi bennünk, hogy meg-törődöt si-
 vel és lélekkel, a' mi gonof életünket si-
 rathassuk, a' bünt és a' bűnnek veszedel-
 mes uttyait el-kerülhessük, és ez után
 a' mi életünket a' te kívánságod szerént
 intézhessük. E' végre oh Seregeknek U-
 ra, ki bereted az igazat, ki látod a' vesé-
 ket és a' szívet, a' mi ellenséginktől kik
 el-jöt-

el-jöttek hogy el-puktsák a' te népe-
idet, szabadics-meg bennünket; mert né-
ked jelentettük-meg a' mi igyünket. Te-
kincs-meg Uram, mert győtrelemben
vagyunk; mert a' mi belső részeink el-e-
pedtenek mi bennünk, el-fordult a' mi
szívünk; mert te ellened rugódoztunk,
és ezért a' te haragod nem szűnik-meg
mi rajtunk. Lásd-meg Uram és szemlél-
meg kivélekedtél így; mert imé meg-
ölettettek a' te szent helyeden a' Pa-
pok, az utczákon a' földön hevertnek
a' vének a' gyermekekkel edgyűtt, és a'
mi iffiaink fegyver miatt hullottanak-el,
meg-öltél a' te haragodnak napján és
nem kedveztél; Egyben hajtád mint az
ionep napra a' mi félelmünket, minden
felől, és meg nem szabadittatunk, a' ki-
ket mi fel-tartottunk és neveltünk, az
ellenség emészttette-meg azokat. Sere-
geknek Ura miért perlel mi velünk?
Avagy jónak tetszik-é hogy meg-nyo-
morítasz, hogy a' te kezed munkáit ek-
képpen meg-utáld és hogy a' gonosok-
nak tanácsokat jóvá hagyod? Mi nem
ugy

úgy ítélsz te oh Isten mint az ember.!!
 Vallyon s' mikor gyarlóságbol vétke-
 zünk eszedben tartodé, és a' miálnok-
 ságinktól nem tisztítaszé-meg bennün-
 ket. Elégedgyél-meg Uram a' mi gya-
 lázatunkal; és tekints-meg a' mi nyomo-
 ruságinkat. Ne ujjéts-meg a' te hara-
 godnak bizonyosságát mi rajtunk, és ne ö-
 regbitsed-meg a' te boszszu-állásodat mi
 ellenünk, mellyek mint egy külömb se-
 regek minket ostromlanak; sőt inkább kö-
 nyörülly mi rajtunk, mert te benned biz-
 tunk, légy minékünk óltalmazónk min-
 den napon, és szabadítónk a' szorongat-
 tatásnak idején. A' te itiletednek zen-
 dülésének szava előtt, fussanak-el a' né-
 pek, és a' te dicsőséged előtt a' pogá-
 nyok oszlattassanak-el. Fordicsad a' mi
 gyalázatunkat, az ő fejekre, és adgyad
 őket praédára a' rabságnak földében; és
 el ne töröld az ő hamiságokat, és az ő
 bűndök a' te orczád elől el ne töröltessék.
 Minket peniglen a' miképpen ennek e-
 lőtte sok irgalmaságoddal, és kegyelmef-
 ségeddel vóttél vólt környül, úgy ennek
 után-

utánna-is végy környűl azonokkal, had
lálsek, és tetsék-meg a' te jóvoltod mi
rajtunk, és a' te szerelmed hadd fénylők
a' Dávidnak házán. Oh édes Atyánk
mások biznak az ő szekerekben, biznak
az ő lovokban, és dicsekednek az ő kar-
jokban; de mi a' mi reménységünket
csak te benned helyheztettyűk, csak te
reád néznek a' mi szemeink; mert kő-
sziklánk, erős tornyunk, és erős kő-bá-
slyánk vagy minékünk. Te vagy a' mi
szabadítónk, és a' mi életünknek kegyes
meg-ajándékozója. Add-meg azért,
mind àmi lelkűnkre, s' mind àmi testűnk-
re nézendő búkséges áldomáfídat, és mi-
dön e' mulandó hasonatlan életnek pál-
lya futását el-végezzűk, fogadgy-bé
minket a' te örökké való országodban,
az holott a' le-telepedett Pátriárkákkal,
Abrahámmal, Ilákkal, Jácóbbal és a'
több Szentekkel, végnélkül láthatunk,
és lelki örömmel ezt kiálthatfuk: Szent,
szent, szent, a' Seregeknek Ura és Istene,
tellyes meny és a' föld, az ő dicsiretivel,
Amen. *Mi Atyánk, &c.*

XII.

*Az Istennek orczájának, és esküvéssel tölt
igivetinek hozzánk való fordittatá-
sáért.*

SZent Ur Isten, mi reménségünknek
és a' mi életünknek meg-tartó Ura!
ki a' szűkölködő alázatosokat szereted,
és a' gyászlo szegényeket fel-magasztalod;
Kia az álnokok gondolattyokat sem-
mivé térszed, hogy semmit véghez az ő
kezekkel ne vihesse: Ki meg-fogod
a' bölcséket az ő csalárdságokban, hogy
minden tanácsok azoknak kik te ellened
tusakodnak hátkontalanok legyenek: Ki
meg-szabadítod a' tiéidet az istentelen-
eknek fegyverétől, és a' szűkölködőt a'
kegyetlenek kezéből. Te elődben jöt-
tünk oh mi Urunk és mi Istenünk! le-
gyenek azért figyelmetesek a' te fűleid
a' mi könyörgésünknek befédére. Mert
imé Uram gyalázatban forog a' mi dicső-
ségünk, és a' kik hamisságot keresnek, el-
akarnak beennünket tapodni. A' nyomor-
úságoknak edgyik mélysége a' másikat
követi mi rajtunk, és a' te haragodnak
áradá-

áradási, által mentenek mi rajtunk. Oh
 mi erősségünk ! miért járunk gyász ru-
 hában, midőn a' mi ellenségink hábor-
 gatnak bennünket ? Tégedet várunk ,
 siets azért mi hozzánk , mert te vagy a'
 mi orczánknek meg-szabadító Istene ,
 Oh Uram sok ideje vagy on már hogy ki-
 áltunk, és nem halgat-s meg , hogy un-
 tatunk tégedet, az emberek között való
 törvénytelen hatalomért, és nem szaba-
 dítat-s meg. Miért hagyod néznünk oh
 mi igazságunk ! az hamiságot ? és miért
 nézetteted mi velünk a' nyomorgatta-
 tást ? A' ragadozás, és az hatalom miért
 vagy on mi előttünk ? és miért engedted
 oh Uram , hogy fel-támadtak a' Pogá-
 nyok : a' kegyetlen és vakmerő nemzet-
 ség, hogy el-foglallya az ő nem hajléka-
 it. Oh melly rettenetes és iszonyú nem-
 zetség ez ! kiknek lovok gyorsabbak a'
 párducznál, és kegyetlenbek az estve já-
 ró éh farkasoknál ; kiknek lovagjok sok,
 és az ő lovagjok messz innen jövén gyor-
 san repülnek, mint a' dőgre főtő faskese-
 lyű : Hasonlatos ezeknek ábrázattok,
 a' nap

a' nap keleti szárából szélhez, és sok bántalan rabot gyűjt mint a' fővenyet. Ez nép nagy Isten, a' királyokat neveti, és a' fejedelmek önéki csúfságok: minden erőtséget meg-nevet, tóltést csinál az ellen és meg véki azt. Oh mi reménségünknek Istene, avagy nem öröktől főgvánvaló vagyé te? és nem te vagyé a' te Szenteidnek erőlsége? Tisztábbak a' te szemeid hogy nem mint a' gonofságra nézhetőél, és az embernek nyomorgatását nem nézheted. Miért tekintesz tehát az hitetlenekre? és el-balgatod mikor az istentelen el-nyeli az ő nála nál igazabbat? Kérünk annakokáért téged oh Jácóbnak őrizője, hogy a' te munkádat az ő esztendejének közepette eleveníts-meg, az ő esztendejének idejében jelents-meg irgalmafságodat, és a' te haragodban a' te jó vóltodrol emlékeztél-meg. Tapodd-meg a' földet a' te haragodban, és busultodban cséppelyed-meg a' Pogányokat. Támadgy-ki oh Uram a' te népednek szabadítására, a' te Christufoddal, és ronts meg a' főt, a' hitetlen-

tetlennék házában. Verd által a' te fegyvereddel az ő seregeknek fejét, a' kik mint a' forgó szél ugy támadtanak a' mi veszedelmünkre. Ki Uram régenten, a' te lovaiddal meg-tapodtad a' tengert, és a' mélységes vizeknek rakását: ugy mostan-is mutasd-meg a' te igyed mellett a' te hatalmasságodat, hogy láthassuk a' te győzedelmedet, és énekelhessünk tenéged hálá-adó dicsireteket, vigasság tévő szerszámokban. Oh mi vigasztalásunknak Istene, biztat-is minket a' mi lelkünk, a' te jó vóltoddal: mert jól tudgyuk, hogy el-térszed a' mi álnokságinkat, és a' te örökségednek maradékának gonofságát el-halgatod; Nem mind örökké tartod-meg a' te haragodat, és nem mind éltiglen feddődöl mi velünk: mert gyönyörködöl az irgalmasságban; hanem hoz-zánk térvén meg-könyörülis mi rajtunk, el-tapodod a' mi álnokságinkat, és a' tengernek mélységes örvényébe veted minden mi bűneinket; Nyilván meg-mutatod Jákóbnak rótt fogadásodat, és Abrahámnak ígért irgalmasságodat, melyet

lyet esküvéssel fogadtál vala a' régi időben. Így cselekedgyél mi velünk oh mi Istenünk, édes Atyánk ! a' te Fiadért az Ur Jépusért, kiben minékünk mindene-
ket meg-igirtél, és parancsoltad is hogy
ekképpen könyörögjünk, *Mi At.*

XIII.

*Az mi ékeességünknek és dicsőségünknek,
helyre való állattatásáért.*

MEnynek földnek hatalmas terem-
tő Istene! ki lakozol az Izraelnek
dicsirei között, te előtted arcza le-bo-
rulaak a' földnek királlyi, és minden po-
gány népek szolgálnak tenéked. Hirde-
tik Uram az egek, a' te csudálatos dolgo-
dat, és a' te igaz mondásodat a' Szentek
gyülekezetiben. Nincsen sobul-is te
hozzád hasonló Isten, és olyan hatalmas
mint te, az emberek fiai között. Te ur-
ralkodol a' tengernek kevélységén, mi-
kor az ő habjai fel-emelkednek, te eny-
hited-meg azokat. Tiéd az ég, és tiéd a'
föld, és e' világot minden benne való-
val te fundáltad : Te néked Uram a' te
karod

karod hatalmas, és a' te jób karod mind
 örökké fel-magasztaltatott. Az igazság
 és ítélet a' te székednek helye, a' kegye-
 lem és a' tökéletesség jár a' te orczád e-
 lőtt. Oh Uram mi erőnknek ékessége,
 kitől származik az áldás magas menyor-
 ságból, a' te széked előtt ohajtva várjuk
 a' te segedelmedet. Könyörűly Uram mi
 rajtunk; mert te hozzád kiáltunk min-
 den napon; és vidámicss-meg a' te szol-
 gaidnak lelkeket; mert a' mi lelkünket
 te hozzád emeltük-fel. Lásd-meg Uram
 a' te el-epedett népednek nyomoruságát,
 halgasd-meg az ő panaszszát, keferöld-
 meg kiáltását, és az ő gyalázattját ne-
 felejtsd-el. Imé Uram a' mi örökségünk
 szállott a' kívül valókra, és a' mi házaink
 az idegenekre. A' mi nyakunkon ural-
 kodók miatt háboruságot szenvedünk,
 fáradozunk, és nincsen nyugodalmunk.
 Oh édes Atyánk! meg-szünt a' mi fzi-
 vünknek öröme, és siralomra fordult a'
 mi vigaságunk. El-esett a' mi fejünknek
 ékes koronája; Jaj minékünk mert
 igen vétkezünk. Meg-vallyuk oh mi
 jó Isten

jó Istenünk hogy a' mi álnokságink téb-
nek ellenünk tanu bizonytságot, hogy
vétkeztünk te ellened, és hogy a' mi ál-
nokságink el-áradtanak te ellened: De
oh Izraelnek reménsége, te vagy miné-
künk meg-tartónk; a' nyomoruságoknak
idején, és te egyedül tartható meg min-
ket; te Uram örökké meg maradsz, és
a' te űlő széked örökké állandó. Miért
felelkeznél hát el örökké mi rólunk? és
miért hadnál-el minket sok ideiglen? Miért lennél olyan mint a' meg-fáradott
férő, és mint az hatalmas ki minket
meg nem tarthatna. Te Uram mi kö-
zöttünk vagy, és a' te nevedről nevezte-
tünk, ne hadgy-el azért bennünket. Ne
vesd-meg valóban a' te haragodban a' Ju-
dát, és a' Siont ne utálly-a-meg a' te lel-
ked. Miért vertél-meg minket, és sem-
mi orvosságunk nincsen? vártuk a' bé-
kességet és semmi békesség nem vólt, és
a' gyógyulásnak idejét, és imé félelem?
Oh Uram ne vesd-meg minket, a' te neve-
dért; ne vesd-meg a' te dicsőségednek
székit; Emlkezzél-meg, és ne tedd hi-
jában

jában valóvá a' te mi velünk tölt frigyedet, ne végyen az halandó ember hatalmat te rajtad. Avagy nem te vagy-e a' mi Urunk Istenünk, és nem te benned bizunké? holott te cselekedted ezeket. Térts-meg Uram minket te hozzád, és meg-térünk, éppics-fel a' mi napjainkat, mint vólt a' régi időben. Legeltesse a' te népedet a' te veszfzóddele, és a' te örökségednek seregít, melly az erdőkön széllyel lakozik. Legeltesse a' Basánnak mezején) a' mi orságunknak városiban és a' Gileádon, mint a' régi időben, hogy hirdessük a' te dicsiretedet a' Sion leányának kapuibán, és örüllünk a' te meg-szabadításodban. Légy oh mi Istenünk! a' meg nyomorottnak fel-magaftalás, és idejekorán való segítség a' nyomoruságban esteeknek: Es biznak te benned a' kik isméri a' te neved mert el nem hagyod azokat, kik tégedet Uram keresnek. Térjenek az hiterlenek a' földben, és minden népek kik el felerkeznek te róllad; és a' téged kereső Izegény ne maradgyon mind örök:

rökké feledékenységekben, és a' nyomorultaknak reménségek, ne veszteljen el mind örökké. Halgass-meg minket mi reménségünknek Istene, a' te Fiadért a' mi Idvezítő Jéhus Christuskért, a' ki minket így tanított könyörgeni: *Mi At:*

XIV.

A' nyomoruságnak Ægyptomából való boldog ki-szabadulásért.

I Gen igaz, igen szent, és igen hatalmas Isten, az nyomoruságban vettett lélek, és a' meg-törődött szív kiált tégedet; mert Uram noha nagy vagy te, mindazáltal a' te kicsiny örökségedet nem utáld meg: noha dicsőséges vagy de még is a' nyomorultat, az el-esztet, nem kerülöd el: Hajts alá azért a' teégeidet, nyisd-meg a' te füléidet és légy figyelmes a' mi könyörgésünkre. Imé szerelmes Atyánk, az istentelen ki-nyujtotta az ő karját te ellened, és meg-keményítvén önnön magát a' mindenható ellen, üldözi a' szegényt, és a' nyomorultat ke-
serge-

fergeti; és nem vélzi eszében, hogy azokat te magadnak el-választottad. De te Uram mi királyunk, mi örömnünk; és a' mi fejünknek ékes koronája, mutald-meg a' te orczádnak világát mi rajtunk, és a' te segedelmeddel légy jelen mi velünk: mert te szolgaid vagyunk mi, te népeid, te örökséged, és a' te legeltet-fednek juhaid: El-felelkeznélé azért Isten a' te kezednek munkáiról? nem viselnélé gondot a' te fiaidról? és a' te szolgaidat nem óltalmaznáde-meg? A' te örökségedet el-hadnáde, és a' te juhaidat kit az Ur Jésus vérén meg-váltottál, az ordító oroszlánoknak prédául adnáde. Ne cselekedgyed, oh édes jó gendviselő Istenünk! mert jobb a' te kezedben esni, mint az ember kezében, mivel hogy a' te irgalmaságod nagy, és a' te szerelmed meg-bánás nélkül való. Miért hadnál hát el bennünket, lám vannak oh Uram tenéked izemeid a' mellyekkel vigyázhatsz mi reánk; vannak kegyelmes főle-id, a' mellyekkel meg-halgathatsz: Te azért nagy Isten, a' ki a' te népednek, az

te Izraelednek Ægyptomban lévő nyomorúságát meg-tántad, és az ő nagy igáját meg-keferülvén meg-szabadítottad; úgy a' te Ecclésiádat-is a' melly immár majd utolsó romlásához közelgetett, az ő ellenségi ellen-szabadítsd-meg. Avagy édes Atyánk! vólté Ægyptomban nagyobb kegyetlenségben a' te néped, mint a' mellyekben mi vagyunk? Az Pharaó inkább meg-keményítette-é az ő szívét te ellened, mint a' mi meg-eskűtt ellenségünk? Nem bizonyára: Mert elég vólt Uram a' Pharaónak, hogy a' te szolgádat a' Mosest és Aront előlle el-űzhesse; de imé a' mi ellenségink szüntelen szomjuhozzák a' mi véreinket: nem kedveznek a' mi iffiainknak, és a' véneket lábok alá le-rapodgyák. Annakokáért oh mindenható Isten kinek kezében vagyon az erő, mutasd-meg a' Pogányokon a' te ítíletedet mint régenten Pharahón, Manassén és Nabucodnézáron, és ne engedgyed hogy a' te méltóságodnak helye a' Sion el-pusztittassék, a' te nevedről neveztetett keresztyénség el-töröl-

töröltsék ; sőt a' mi nagyobb a' te tisztetted mi közzüllünk ki irtasék ; hanem inkább a' mi nyomorult édes Atyánk fiainaksűrű kiáltási, mint a' jó illatú fűst a' fellegeket járják-meg , a' szép egeket hasogalsák-meg , és a' menyországnak kapuin erőszakot vévén, tégedet a' segedelemre hajanak alá. Oh Uram ne dugd hát bé a' te fűleidet ; hanem a' raboknak fohászkodása, az ártatlan vérnek ki-ontatása indicson tégedet a' bolzszerű állásra. Lám nagy Isten te vagy ez egész földnek Ura, és te nálad vagyon minden hatalom, ronts-meg azért azokat, a' kik az ő hatalmokkal gonoful élvén, te ellened fel-fuvalkodtanak kevéllyen. Te Uram az Ezéchiásnak, Júda királynak idejében, el-küldötted a' te bent Angyalodat, a' ki a' Senachéribnek tábora közzül elvesztett száz nyolczvan ezereket ; ugyan-mostan-is édes Istenünk küld-el mi előttünk a' te jó Angyalodat, a' ki a' te kardnak nagyságával, rettencse-el a' Pogányokat, és azokat a' kik káromlással te ellened össze gyülekeztenek, bélelzed-el.

Ne állyanak-meg a' te szemeid előtt a' kevélyek, és a' vér szopó álnokságnak embereit ne szenvedgyed-el. Itéld-meg őket, hogy az ő tanácsokban csatlakozanak-meg; és az ő hamisságoknak sok-ságáért vedd-el őket; mert Uram engedetlenek te ellened. A' te népedet pengiglen a' nyomoruságnak Ægyiptomból szabadics-meg, és a' Canahánnak virágzó, békességes és boldog földére telepics-meg, a' holott egyedül a' te igaz tiszteletedet, szível lélekkel szerethetsék, az Ægyiptomnak hagymáit, és bűdös utálatosságit meg-utálhassák, és tégedet hitel magokhoz kapcsolván, hálá-adással dicsírhessenek. Oh mi idvességünknek paisa nagylsten, tarts-meg mi közöttünk, a' te Anyaszentegyhazadnak veteményes kertjét, és a' tiéidnek itt e' földön adgy olly állandó és virágzó boldogságot, a' melly a' te Anyaszentegyházadnak, a' Jé-fus Christusnak edgyetlen egy Jegyelsének, ez világban való életére, és a' jövő-dőbéli országnak keresésére hasznos lehessen. Szorongasd-meg azoknak biveket,

Az Isten Ecclesiájának. 71

ket, a' te erős lelkeddel, és erőssíts-meg
őket, hogy az Asmodiusnak, és a' gonos
embereknek irigysége és hamisságok el
len, a' kísértetnek idején lelkekben és hi
rekben el ne csüggedgyenek. Tedd ő
ket a' mennyei Paradicsomnak jólillato
zó plántáivá hogy kegyességek, felid
ségek, és minden jóágos cselekedetek
nek szagaival tellyesek lévén, a' bűnök
nek bűdösségeit el kerülhessék, hogy így
igasságban tisztelvén tégedet ebben e'
világban, végre osztán a' tényes meny
országban, örökké való jókkal te tölled
meg-gazdagittassanak, Amen.

Mi Atyánk ki vagy Éc.

XV.

*Az Isten el-oszlattatott népének haza va
ló hozatlatásáért.*

MAgas menyországban, királyi di
csősséggel uralkodó szent Ur Isten,
a' mi Atyáinknak a' te örökségednek az
Izraelnek Istene! az égnek, a' földnek és
a' vizeknek teremő Ura, ki a' szomjú
lelket meg-öntözöd, és a' szomorú szív

órómmel bé-töltöd. Meg-tudhatatlanok Uram a' te itéletid, és végére mehetetlenek a' te utaid : te ítéled-meg e' világot igazságban és a' népeknek törvényt mondasz rökélltettségben. Igaz vagy Uram te, és minden cselekedeted igazság, és tíf-ta vagy mikoron ítélsz. Mi penig len haszontalan teremtetett állatok a' bűnös Adámnak bűnös maradéki minden órában, és minden szempillantásban gonofságot cselekebbünk, tégedet meg-szomorítunk, és a' mi büntetésűnkre ugyan lehuzunk; Nem cselekebbünk a' jót, a' kit te szeretsz; hanem a' gonoszt a' kit gyűlöl a' te lelked. A' mi gonofságink miatt meg-nehezedett Uram a' te kezéd mi rajtunk, és a' te ostorodnak sullyát immár nem szenvedhettyük, ki-vettettettünk a' te haragodban ragadományra, gyalázatra, fogságra és halálra; mert meg-érdemlettük mind ezeket. De oh Seregeknek Istene ! sok és végére mehetetlen a' te ígéretednek bővsége, ebben annakokáért bizván, járulunk tehoz-zád és kérünk tégedet az Ur Jélusért,

emle-

emlekezzél-meg a' te fogadásodrol, melyet töttél minékünk ama' te kedvesed a' Moses által, ezt mődván: Ti vétkeztetek én ellenem, én pedig el-széllélztelek titeket; de midőn meg-térendetek én hozám és az én parancsolatimba járándatok, ha szintén az égnek utolsó szélire ki-űzetnétek-is, onnét-is őlzve gyűjtelek és bé-szállitlak a' ti örökségtökben! Annakokáért oh Uram! ne állj távuly mi tőlünk, és ne rejts-el magadat kelletekorán, a' mi nyomoruságinkban. Ne engedgyed hogy az hitetlen háborgassa a' szegényt, és a' kevély dicsekedgyék az ő gondolatának kívánságában. Ne hadd hogy az hitetlen szemtelenül az ő szívében ezt kiáltsa: El-felekezett az Isten! el-fordította az ő orcáját, és nem láttya meg ezeket: sőt mi Urunk és mi Istenünk, kelly-fel; emeld-fel a' te kezidet, ronts-meg a' te ellenségedet, és ne felekezzél-el a' szegénynek siralmas panaszfizáiról. Te reád hagyattarott Isten a' szegény; annakokáért légy ő néki kegyelmes segítője. Kiváltképpen pedig ő

mi reményünk! gyűjts össze a' Jákóbnak
maradékát a' mi édes fogságra el-vitetett
atyánkfiait, és add-meg ónékik az ő bé-
relmeseiket: Add-meg szívek szakadva
váró bódog állapottyokat, a' miképpen
annak előtte kegyelmessen cselekedtél
vólt ű vélek. Elsék-meg a' te szived a'
te népeden, ki a' te nevedről neveztetik,
és a' te Izraeledről, a' kit első szülötted-
nek nevezte, kegyelmezz-meg: Ald-
meg Uram a' mi városinkat, várainkat,
falainkat és a' te Anyaszentegyházadat,
a' te nyugalmodnak helyét. A' te Sio-
nodat töltsed-bé a' te kegyelmességeddel
és a' te beszédednek édesége, gyönyör-
űsége zengjen a' te néped között. A' te
jó vóltodnak bizonságát küldgyed-el
mi hozzánk, és te magadat mutassad ke-
gyelmessen a' tégedet várókhoz. Azok-
ra a' mi édes Atyánkfaira-is vigyáz nagy
Isten, a' kik az ő hajlékokban nyomoru-
ságot üldözést és kergetést szenvednek
a' vér-őpó hamiságnak emberitül, azo-
kat a' te félelmedben a' te szeretettedben
mind végiglen tartsad-meg: Tedd őket
az Ur

az Úr Jésusnak mennyei örökségévé,
tedd lelki vitézivé és a' lelki Jerusale-
mek Polgár társláivá, hogy ne csügged-
gyenek-el a' nyomoruságokban; hanem
az ő Uroknak a' Christusnak erejével
meg-erősfittetvén, e' világban ő érette,
minden gyalázatot; sőt még halált-is el-
szenvedni készek legyenek. Vigasztal-
lyad őket a' te kegyelmednek biztató be-
szédével, és erőfitted a' te hatalmadnak
erősségével, hogy minden ellenségeken
győzedelmeskedheszenek, és jövőendő-
ben te tölled amaz örökké való Mártý-
romoknak koronáját el-vévén, a' men-
nyei örömben bé-vitettefienek, Amen!

Mi Atyánk ki 36.

XVI.

*Az Isten jobb kezének rajtunk való fel ma-
gasztalásáért.*

I Ehova dicsőséges nagy Isten, kinek
csak egyedül vagyon halbatatlansá-
god, és lakozol hozzád mehetetlen vilá-
gosságban, ki a' sötétségnek titkait vi-
lágra hozod, és a' szíveknek tanácsait.

meg-jelented. Te vagy az az Isten, ki meg-elevenited az alázatos szívű embernek lelkét, és meg-élested a' töredelmefeknek sziveket. A' te szabadítád Uram mind örökké való és a' te igazságod soha el nem romol; mert ki-gyomlálod a' földről azoknak emlékezeteket, kik gonoszt cselekesznek; de meg-szabadítod azoknak lelkeket az haláltól, a' kik a' te irgalmaságodban biznak. Mi Uram segény meg-törődött szívű emberek, bizunk a' te irgalmaságodban és kiáltunk éjjel nappal te hozzád, de te nem felelsz meg minékünk. El-vetettél és meg-utáltál oh Uram minket, és meg-haragudtál a' mi fel-kent Fejedelmünk ellen: fel-bontottad a' te szolgáddal tölt szövetségedet, és a' földre vetvén meg-gyaláztad a' mi koronánkat. El-rontottad a' mi kő-falainkat, és minden mi erőséginket a' földre le-hántad. Minden úton járók lákmánt vetettek mi bennünk, és a' mi szomszédink előtt gyalázatosokká lőtünk. Fel-magasztaltad Isten a' mi ellen-séginknek jób kezeket, és meg-vidámitottad

tottad minden mi gonosz akaróinkat.
 A' mi fegyvereinknek élit ki-vontad, és
 minden bátorságunkat el-vőrted az had-
 ban. El tórlótted a' mi fényességünket,
 és a' mi Királyi székünket a' földre le-
 rontottad. Oh Uram meddiglen rejtet-
 el te magadat mi tőllünk mind örökké?
 és meddig ég a' te haragod mint a' tűz?
 Hol vannak nagy Isten a' te előbbeni ir-
 galmaidságid, mellyeket esküvéssel fogad-
 tála' mi Atyáinknak? Emlekezzél-meg
 kérünk a' te szolgaidnak gyalázattyok-
 rul, és lásd-meg hogy sok népeknek gya-
 lázattyokat hordozzuk a' mi kebleink-
 ben. Térj hozzánk Uram meddig lében
 a' te haragod? és légy kegyelmes a' te
 szolgaidhoz. Miért rejténéd-el édes A-
 tyánk a' te orzádat mi előllünk? és mi-
 ért sanyargatnál minket mint ellenségi-
 det? Vallyon nem lengedező fa levelet
 gyötrelz-é? avagy nem a' meg-szára-
 dott pozdorját üldőzöd-é? Hogy miel-
 lenünk ennyi sok nyomoruságokat ren-
 deltél és azt cselekedted, hogy gyermek-
 ségünktől fogván való vétkeinknek

büntetésit, örökségül birnók. Vétkez-
tünk és álnokságot cselekedtünk; de mit
tselekedhetnénk te veled oh embereknek
őrizője: Szerelmes Istenünk, nem a' mi
igaságunknak bizodalmaiban vertyük
elődben a' mi könyörgésünket; hanem
a' te nagy irgalmaságodban való bizo-
dalomban, ne késsél azért a' te fegedel-
meddel. Tölts-bé a' te jó vóltoddal
minden napon, és vidámits-meg minket
a' mi nyomoruságinknak napjai után, és
az estendők után a' mellyekben látrunk
nyomoruságot. Láttassék-meg a' te bol-
gaidban a' te csuda dolgod, és a' te di-
csőlséged azoknak fiaiban. Annak fe-
lette oh mi jó gondviselő Istenünk? a' te
több áldáfid között terjezd-ki a' te ir-
galmaságodat a' mi kegyelmes Fejedel-
münkre, és a' te igyednek forgatásán,
őtet erőssíts-meg, nézd-meg Uram az ő
szívét valóban; imé a' te Dávidoddal az
hozzád való nagy buzgóság, fegyvert
fogatott ő véle, hogy illy éktelen állapa-
tal-is az hatalmas oroszlánoknak, es ke-
gyetlen ordító medvéknek ellenek men-
nyen,

nyen, hogy a' te el-rémült és el-ragattatott szegény bárányidat, torkokból kiragadgya. Látod oh jó nagy Isten! mind koczára hánták a' te buzgó szenteid Sz. tiszteleted mellett minden szerencséjeket: Imé a' te Mosefid, és Aronid-is, a' Joseph örökségének romlásán való keserűségekben ugyan el-epedtek, és talpon álván te előtted kezeket nagy erővel fel-emelték, hiteknek könyökeiket erőssen meg-vertvén az Ur Jéhusban. Oh mennyen-bé hát és inditson-fel Izraelnek Istene! a' te örökségednek szivek szakadva való sűrű rád kiáltása, és a' ki régenten Josuének az örök ül biratandó Canahán földének még külsőbében kivont törrel magadat meg-jelentéd; Oh jelents-meg mostan-is te magadat? és el-rémül az ellenség: Oh kely-fel és elhulván a' földre le-esnek a' te irigyid. Oh ne maradgy már közte, Jehova Seregeknek győzhetetlen Fejedelme, hanem állj mi mellénk; Légy a' mi sereginknek hadnadgya, te adgy bivet és bátorságot a' mi vitézinknek, te erőssíts meg

meg az ő derekokat, hogy őt ő közzül
 lők el-kergeffen százat, száz penig (a'
 mint meg-igérted) tíz ezeret: egy úton
 jöjjön az ellenség, de meg-űzettetvén,
 száz uton baladgyon-el; mert nem ne-
 ház tenéked kevés avagy sok által-is meg
 tartani. Nem bizhatunk mi a' mi kéz-
 ivjünkben, sem a' mi erős karjainkban;
 sem a' mi fegyverünk minket meg nem
 szabadít; hanem csak egyedül te vagy a'
 szabadító. Szabadíts-meg azért oh Uram
 nagy Isten! imé többire édes Atyánk,
 csak mint egy táska, egy parittyá, és egy
 kis kövecske a' mikkel a' nagy Goliátok-
 kal mi ellenséginkel szemben mégyünk.
 Sokan biznak az ő erejekben, de mi te
 benned Seregeknek győzhetetlen Ura!
 kit ők gyalázattal illettek: ők reménsé-
 geket vetik az ő húsból álló karjokban;
 de mi a' te hatalmaságodnak karjaiban,
 oh dicsőséges király! ők az ő zászlójo-
 kat fel-emelték az ő bálványoknak ne-
 vében; de mi a' te nevedben oh győze-
 delmes Fejedelem! Mutasd-meg azért
 a' te nagy erődet ez mi nagy erőtelensé-
 günk-

Az Isten Ecclesiájának. 81

günkben, hadd tudgya-meg az egész föld,
hogy nem fegyver és dárda által tartasz-
meg te Uram. Most Ur Isten most! most
fordíts el, szintén ideje a' gyalázatot a'
te Israeledről, hadd legyen nyilván a'
mi szemeink láttára, szegény szolgál-
nak, igaz, szent tiszteleted mellett re-
méntelen sok keserves háborgatásokért
való bocsízu állásod; jöjjön-ki a' te or-
czád elől az ítlelet! és a' te szemeid lássa-
nak igazat. Mutasd-meg a' te csudála-
tos irgalmalságodat, és szabadíts-meg
a' te benned bizókat azoktól, kik a' te
Jóbad ellen fel-támadtak. Órizz-meg
minket mint a' te szemeidnek fényét, és
óltalmaz-meg minket a' te bárnnyaid ár-
nyéka alatt; ne vegyenek mi rajunk erőt
e' világnak emberi, kiknek részek ez
földön vagyon, és kiknek hasokat bé-töl-
tötted gazdagsággal. Halgass-meg min-
ket oh mi Istenünk a' te Fiadért az Ur Jé-
susért, Amen. *Mi Atyánk, &c.*

XVII.

*Az Ur jó voltának szíveffen való kíváná-
sáért a' nyomorultakhoz.*

Nagy

NAgy tanácsú, és nagy cselekedetű Isten! Ki vagy egyedül hadakozó Ur, és ki félelemmel mindenec felett tiszteltetel. Te vagy azaz Ur, ki az erőseknek karjokat meg rontod és a' fel-fuvalkodott szivnek keménységét semmivé térszed. Mi bűnös haszontalan teremtetésid, a' nyomoruságoknak ez keferves üldöztetéseknek mélységeiből a' te segítségedet ohajtyuc és kívánnyc. De oh igazságnak Istene miképpen szóllync veled; mert a' mi lelkeinc megterhelttenec keferüséggel, és a' te sebes nyilaid által járván meg-sebessitetéc a' mi sziveinket. Mi vagyunc Uram a' fanyaruság látot emberec, a' te haragodnac vesséje miatt, kiket bűneinkért érdemünc szerént, oh már régrül fogván ostorozol. Ősve köttetett Isten a' te kezed által a' mi álnokságunknac igája, és őszve fonattatván bé vettetett a' mi nyakaincban, mellyec a' földiglen alá görbessitetéc és nyomtác a' mi lelkeinket. Innen vagyon hogy gyülelt töttél mi ellenünc hogy meg-rontanál, és hogy a' mi erős vitézinket meg-tápodnád; Sőt bizonyára elérkezett mi ellenünc a' te ítéleted, és a' te kezed meg-nehezedett mi rajtunc: Erőt vött mi rajtunc a' mi ellenségünc, és minden kiméllés nélkül ősve rontotta a' mi csontainkat. El-vesztette minden mi hajlékunkat, le-törte erősségünket, és a' földre hányván meg rutitotta a' mi orszá-gunkat. Oh Uram bé-tölt a' mi szivünc keferüséggel, és a' mi lelkünc el-távozot a' békefésztől;

től; Nincsen a' ki vigasztalást nyújtson a' mi lelkeinknek; mert ellened rugódoztunc. De oh ferelmes Atyánc! az égislen vagyon a' te irgalmaságod, és a' te igaz mondásod a' felhőkig, tekints azért kegyelmessen mi reánc. Te Isten jó akarattal vóltál a' te földedhez, a' Jácobor a' fogságbul meg. szabadítottad, az ő álnokságát meg. engedted: Légy Uram mi hozzánk is jó akarattal, és a' mi ellenségünknek régiől fogván való siralmas üldöztetéséről szabadíts meg a' mi lelkeinket. Térj meg mi hozzánk: és szállyon le ellenünk való haragod. Avagy mind örökké haragszolé mi ellenünk? és a' te haragodat meg. tartanádé mind örökké? Avagy nem elevenítesz meg minket ismét, hogy e' népt benned örvendezzen? Mutasd meg Uram minékünca' te irgalmaságodat, és a' te szabadításodat adgyad minékünk: Ugyan is Uram mi haszontalan földnek férgei nem tudunc egyébüvé fúni, hanem csak egyedül te hozzád; mert haszontalan az emberi tegitség, és olyan mint a' romladozott nád szál, mellyhez a' ki támaszkodic bé. mégyen az ő kezébe és meg. férti azt. Annakokáért meg. vetvén minden emberi segítséget, a' te jobb kezedben keressünc a' mi erősségünket, a' te kegyelmedben a' mi meg. óltalmaztatásunkat. Meg. vallyuc édes Atyánc hogy méltatlanbac vagyunc mi magunkban, hogy nem mint kic te előtted meg. állyunc és tégedet a' segedelemért meg. keressünc; mert a' mi álnoksá-

nokságink kö fal gyanánt fel-nöttek mi mellettünk, a' kik szakadást és hasadást töttek te közötted és mi közöttünk, meg-homályosodot a' mi értelmünk, el fordult a' mi akaratunk, és minden mi külső belső érzékenségeink gonofságra, istentelenségre hajlottanak; mindazáltal bizunk erőssen a' te irgalmaságodban; mert tudjuk hogy dicsekedik az irgalmaság az ítélet ellen. Te Uram esküvéssel fogadtad hogy nem gyönyörködöl a' bűnös embernek halálában, hanem inkább az ő meg térésében; kérünk annakokáért tégedet ne nézz minket a' mi bűneinkben; hanem inkább nézz minket a' te szerelmednek Fiában az Ur Jéhusban, kit mi érettünk ingyen való szerelmedből halálra adtál Vetkeztes-le minket a' bűnnek utálatos ruhájából és öltöztet fel minket az ő szentségének és igazságának tisztaságos köntösében. Kedvellyed az ő egyszeri elégséges áldozattyát, és azért tégy minden jókat mivelünk. E' félelmes nyomorúságos állapotunkban penig oh nagy Ur Isten, légy minékünk erős bástyánk légy kelletekorán való segítségünk és ne engedgyed a' te Gerliczédnek lelkét a' fene vadaknak el-szaggatni; hanem kelly fel Izraelnek őrizője, vedd kezében a' te ítéletednek éles fegyverét és a' pogányok ellen, őltalmazd meg a' te dicsőségedet hatalmasson, és vels horgot azoknak orrokban kik a' te Jegyefednek vesztésére el szánt szándékkal igyekeznek, Fogd-meg erős Isten őket az ő álnok,

nokságokban, bolondíts meg az ő tanácsokban és az ő fel-fuvalkodott sziveket szégyen vallással retents meg. Ellenben a' te fel kenteknek a' mi kegyelmes Fejedelmünknek, ki a' te dicsőséged mellett, a' te Ecclesiád mellett, és a' mi begény hazánk mellett a' te házadnak ellensége ellen fegyvert fogott, légy erőssége; valakik Uram méltatlan ellene támadván keresik az ő lelkét, azoknak lelkét a' parittyának fenekéből hajíts ki, és az ő lelkét megtartván kössed bé az életnek csomójában. Ald meg Uram ez te szolgádat a' Móseinek okosságával, az Josuénak erősségével, a' Dávidnak kegyességével, a' Salamonnak bölcsességével, a' Sámsonnak erejével és az Ezéchiásnak buzgóságával. Jártassz tábori ő környülöttes a' te szentséges Angyaliddal, a' kik köfölgyanánt legyenek ő néki erősségére Adgy az ő hadnagyinak és az ő vitézinek bátor szívvel, edgy erős lelkét, hogy vitézkedhesenek szívesen a' te igyed mellett, vitézkedvén penig, győzedelmeskedhesenek; öltöztess fel Uram minden felső méltóságban helyheztetett embereket, a' kegyességnek, buzgóságnak, igazságnak és bölcsességnek lelkével, hogy az ő őltalmok és gondviselek alatt csendes és nyugodalmas életet élhesünk. Aldgy meg minket is és minden mi országainknak lakosait a' te kegyelmeddel, hogy tégedet edes Atyánkat fiúi félelemmel tisztelhesünk, a' mi Magisztrátusainkat minden engedelmességgel becsülhesük, és minden embereket

ket szent szeretettel. Tekints Uram a' te irgal-
 maságos szemeiddel minden vigasztalás nélkül
 szükölködő keresztyén Ecclesiákra a' kik széles
 ez világon nyomoruság, üldözés és próbák alá
 vettetenek. Jussanak fel te elődben azoknak
 keserves nyögések és sírások, és azoknak meg-
 szabadítások által dicőits meg tennén magadat.
 Fordíts vigaságra azoknac szomoruságokat,
 siralmokat nevelsége, nyomornságokat böl-
 dogságra, és az ő keserves károkat áldásra! U-
 gyan is Uram te teremted azoc te kezeidnec
 munkáji és az Ur Jánosnac örökségi, ne had-
 gyad hát el őket, és ne távozzál el meszse ő
 túllők.

Légy nagy Isten gazdagsága a' szegények-
 nec, orvossága a' betegeknek erőisége az el es-
 teknek, vigasztalója a' kísértetekben esteknek, és
 segítője az elhagyattaknak. Halgass meg
 minket a' te szerelmes Fiadért, a' ki minket így
 tanított imádkozni.

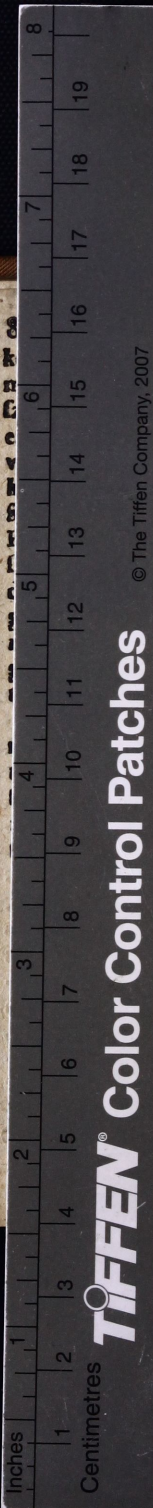
Mi Atyánk ki 36.

V E G E.

MUTATO TABLA.

- I. Az Isten haragos orczájának el-fordításáért, p. 1.
- II. Az Isten ellenséginek meg szégyenítéséért, 5.
- III. Istennek ísileitinek rajtunk való könnyebbitéséért, és az ő aladásának kívánásáért, 9.
- IV. Az Isten büntetésének elő számlálásával való kegyelem kívánásért, 15, 16.
- V. Az Istennek igéretinek biztatásával való boldogságért, 19, 20.
- VI. Az nyomorúságok alatt való bekecséges tñr. sert és álhatatoságért, 24.
- VII. Az Istennek karagos orczájának hozzánk meg-engeszteléséért, 30.
- VIII. A' Pogányoknak reánk el-szánt gonosz igyekezeteknek el-fordításáért, 35.
- IX. Az Isten népének meg-áldattatásáért, az ellenségnek meg-szégyenítéséért, 40.
- X. Az Isten 10 teteményinek emlegetésével való segítség kérésért, 46.
- XI. A' sullyos nyomorúságok alól való meg-szabadításért, 52.
- XII. Az Istennek orczájának, és eskűvéssel tölt igéretinek hozzánk való fordításáért, 58.
- XIII. A' mi kecségűnknek és dicsőségűnknek helyre való állattatásáért, 62, 63.
- XIV. A' nyomorúságnak Egyiptumából való boldog ki szabaddulásért, 66, 67.
- XV. Az Isten el-ozlattatott népének haza való hozattatásáért, 71, 72.
- XVI. Az Isten jobb kezének rajtunk való fel-magasztalásáért, 75, 76.
- XVII. Az Ur-ó vóltának szíveffen való kívánásáért a' nyomorultakhoz, 82.

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								

MUTATO TABLA.

- I. Az Isten haragos orczájának el-fordításáért, p. 1.
- II. Az Isten ellenséginek meg szégyenítéséért, 5.
- III. Istennek áitileinek rajtunk való könnyebbitéséért, és az ő aladásának kívánásáért, 9.
- IV. Az Isten büntetésének elő számlálásával való kegyelem kívánásért, 15, 16.
- V. Az Istennek ígretinek biztatásával való boldogságért, 19, 20.
- VI. Az nyomorúságok alatt való bekecséges tűr. ser és alhatatosságért, 24.
- VII. Az Istennek karagos orczájának hozzánk meg-engeszteléséért, 30.
- VIII. A' Pogányoknak reánk el-szánt gonosz igyekezeteknek el-fordításáért, 35.
- IX. Az Isten népének meg-áldattatásáért, az ellenségnek meg-szégyenítéséért, 40.
- X. Az Isten jó teteményjének emlegetésével való segítség kérésért, 46.
- XI. A' sullyos nyomorúságok alól való meg-szabadításért, 52.
- XII. Az Istennek orczájának, és esküvéssel tölt ígertinek hozzánk való fordításáért, 58.
- XIII. A' méltóságunknak és dicsőségünknek helyre való állattatásáért, 62, 63.
- XIV. A' nyomorúságnak Egyiptumból való boldog ki szabaddulásért, 66, 67.
- XV. Az Isten el oszlattatott népének haza való hozattatásáért, 71, 72.
- XVI. Az Isten jobb kezének rajtunk való fel-magasztalásáért, 75, 76.
- XVII. Az Ur ó voltának szívessen való kívánásáért a' nyomorultakhoz, 82.

